

دفتر کنگره شامل مجموعه استاد

سه شنبه، 27. مارس 2018 - 00:20

فهرست

پیش رده فعالیت های یکساله ما

پیش نویس آئین نامه کنگره مشترک

پیش نویس منشورها:

دیدگاه و ارزش ها، گذار به

دموکراسی

کیستی و باور های بنیادین

«سامان نوینیاد»

به سوی حزب!

طرح منشور: برای چپ سوسیالیستی، عدالتخواه و دمکراتیخواه

نامه ای پیشنهادی

پیش نویس اساسنامه

پیش نویس سند سیاسی

پیش رده فعالیت های یکساله ما

هیئت برگزاری کنگره مشترک پس از یک دوره فعالیت مشترک چند ساله و بدینال کناره گیری شورای موقت سوسیالیستی های چپ ایران و بخشی از سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران از پروژه وحدت، با ترکیب سه نماینده از هر طرف، یعنی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران- طوفاران وحدت چپ، سازمان فدائیان خلق ایران(اکثریت) و کشگران چپ، تشکیل گردید. این ارگان که وظیفه برگزاری کنگره مشترک و مدیریت این پروژه را به عهده دارد، برای تدارک کنگره مشترک، گروههای کاری زیر را تشکیل داد:

گروه کار عملی و فنی کنگره

گروه کار ارتباطات و سازماندهی

گروه کار منشور

گروه کار اساسنامه و آئین نامه

گروه کار موضع گیری سیاسی

این گروههای کار در حالیکه تحت نظارت هیئت برگزاری کنگره مشترک فعالیت می کرده اند اما مستقل تصمیم می گرفته اند.

هیئت برگزاری کنگره مشترک در چند ماهه نخست، فعالیت خود را برای سرو سامان دادن به امور درونی، متمنکر نموده است. با سر و سامان یافتن امور درونی، فعالیت بیرونی هیئت برگزاری کنگره افزایش یافت. با انتشار سایت "به پیش"، فعالیت اعضا این مجموعه در این سایت متمنکر شد.

طی این دو دوره، هیئت برگزاری کنگره 36 جلسه برگزار نموده است که دو جلسه آن حضوری بوده است. هر ماهه، حداقل یک جلسه عمومی بالاتکی برگزار شده است تا پیرامون موضوعات در دستور کنگره منشور، اساسنامه، نام و اوضاع سیاسی، گفتگو و بحث صورت گیرد. همچنین در ایمیل لیست درونی و نشریات بیرونی بحث ها تداوم یافت و اعضا در جهت دادن به طرح های پیشنهادی به کنگره، نقش موثری ایفا نمودند.

در این دوره همزمان با تدارک برگزاری کنگره، در زمینه های مختلف، فعالیت مشترک تداوم داشته است. تلاش کردیم نسبت به اتفاقات و رویدادهای سیاسی و مسائل جامعه به سهم خود فعال برخورد کنیم. نقل اصلی واکنش سیاسی ما روی مسائل مربوط به جنبش های اجتماعی متمنکر بوده است. دفاع از خواسته افشار و طبقات فرو دست جامعه، دفاع از حقوق کارگران، یکی از محورهای اصلی سیاسی مورد تأکید ما در این بوده است. همزمان کوشیده ایم وضعیت زندانیان و افسای سیاست سرکوبگرانه جمهوری اسلامی را فعالانه پی بگیریم و نسبت به آن، واکنش نشان دهیم. در دیگر زمینه های مربوط به جنبش های اجتماعی نیز تلاش کرده ایم از خواست آنها پشتیبانی نمائیم.

فعالیت سیاسی ما محدود به صدور اعلامیه ها نبوده است. در حرکات و اقدامات سیاسی در خارج از کشور به جز موارد خاص، نظیر شرکت در جشن اولانیته، کوشیده ایم بدون ارم و پرجم مشارکت کنیم. تقریبا در هر کجا که حرکتی گرفته است نیروهای این پروژه در آن حضور موثر داشته اند. ما آگاهانه در این دوره تصمیم گرفتیم که در اکسیونها عمدتا فردی شرکت داشته باشیم. در خیرش اخیر، در اکسیونهای اول ماه مه، در مراسم بزرگداشت جانباختگان و... کارهای این پروژه فعالانه شرکت موثر داشته اند.

اقدامات ما برای برگزاری کنگره

در زمینه کارهای اجرائی برای برگزاری کنگره، حاصل تلاش های ما، جلو روی شمامست. تمامی کارهای اجرائی این کنگره، از گرفتن سالان تا تدارک روزهای جلسه تا سازماندهی اعضا شرکت کننده در کنگره، عمدتاً توسط گروه تدارک عملی و فنی کنگره انجام شده است. برای کنگره رای را الکترونیکی کرده ایم و برای انعکاس مباحث آن به علاقمندان، تلاش های این گروه کار ادامه دارد تا از امکانات مدرن امروزی استفاده کنیم.

شرکت کنندگانی که تحت عنوان مهمان در کنگره حضور دارند، اعم از سازمانها و احزاب تا افراد مستقل، همگی توسط گروه کار ارتباطات و سازمانی دعوت شده و برای شرکت آنان برنامه ریزی صورت گرفته

است. این گروه کار با بسیاری از فعالان سیاسی نام آشنای دوست، نیز تماس گرفته است. که تعدادی از آنان به دلایل مختلف، که عمدتاً درگیر برنامه های از قبیل تعیین شده خود بودند، نتوانستند در کنگره شرکت کنند. ارزیابی ما این است که حدود 70 تا 80 تن از باران گرانقدر ما به عنوان مهمان در کنگره حضور یابند و با مشارکت شان ما را برای انجام وظیفه خود دلگرم کنند.

گروه کار تبلیغات و رسانه نیز کار تبلیغی برگزاری کنگره را دنبال نموده و مهمتر از آن سایت به پیش راه انداری کرده و در این فاصله چند ماهه، تمامی مطالب و مقالات مربوط به این پروژه را با کیفیت خوبی در اختیار علاقمندان قرار داده است. مصاحبه ها و میزگرد های برگزار نموده و منتشر کرده است. اکنون اگر کسی به دنبال محصولات این پروژه باشد، تقریباً همه در این سایت قابل دسترسی است. در مدت کوتاهی که این سایت راه انداری شده، توانسته است گام های بلندی به جلو ببردارد.

تدارک سیاسی، نظری و ساختاری

در زمینه سیاسی گروه کار موضعگیری سیاسی طرحی با همکاری تعدادی از رفقا تهیه کرده است که آخرین نسخه تکمیلی و اصلاحی آن، در دفتر چهارم کنگره موجود است. برای تهیه این طرح، در گروه کار ابتدا بحث و گفتگو روی نگاه به سند سیاسی، محورها و مضمون آن، صورت گرفت. آگاهانه تنظیم آن به دو ماه پیش از برگزاری کنگره محول شد تا اخرين وضعیت سیاسی جامعه در آن بازتاب داشته باشد. پیش نویس اولیه این سند منتشر شد و پس از آن، این طرح در جلسه عمومی پالتاکی سه جریان، به بحث و گفتگو گذاشته شد. مجموعه پیشنهادات و انتقادات به طرح ارائه شده، دوباره مورد بحث قرار گرفت و اکنون متن نهایی در اختیار شماست. پیشنهادهای که پذیرفته نشده و یا در گروه کار پیرامون آن نظر یکسانی وجود ندارد، در انتهای آن امده است.

در ارتباط با منشور، تلاش گروه کار سنگین بوده است. از زوئن 2017 تا کنون این گروه کار 21 جلسه برگزار کرده و پیرامون منشورها، پیشنهادهای دریافتی از درون و بیرون سه جریان را، بررسی کرده و روی مسائل گرهی به بحث و گفتگو نشسته است. پیرامون منشور در چندین جلسه عمومی پالتاکی بحث صورت گرفت. اکنون سه منشور در اختیار کنگره قرار گرفته است. این منشورها به ترتیب زمان ارائه آنها عبارت اند از:

1. "دیدگاه و ارزش‌ها، گذار به دموکراسی"
2. کیستی و باورهای بیانی «سارمان نوبنیاد»
3. "به سوی حزب"
4. "برای چپ سوسیالیستی، عدالخواه و دمکراسی خواه"

با توجه به وجود اشتراکات در منشور اول و سوم، گروه کار منشور تمایل داشت که آن دو، یکی شود و موضوعات مورد اختلاف در صورت ضرور به عنوان الف و ب در منشور مشترک گنجانده شود. ولی این کار در عمل پیش نرفته است و ما با منشورهای جداگانه مواجه هستیم. این منشورها در کنگره از حقوق برابر برخوردارند.

گروه کار اساسنامه و آئین نامه به سه موضوع: آئین نامه کنگره، اساسنامه و نام سازمان واحد پرداخته است.

پیش نویس اولیه آئین نامه، برای کنگره مشترک، پس از حدود 8 هفته، در اواسط ماه نوامبر سال 2017 میلادی برابر با اواخر آبان ماه ۹۶، تهیه شد. بدنبال بحث در جلسه عمومی پالتاک روی آئین نامه کنگره، پیشنهادهایی به گروه کار رسید که پس از بحث روی آنها وارد آئین نامه شدند. اکنون آئین نامه برای اظهار نظر کنگره آمده است و در همین شماره دفتر کنگره، منعکس شده است.

پیش نویس اولیه اساسنامه پیشنهادی برای کنگره مشترک نیز، پس از چندین ماه کار روی آن، در سوم ماه فوریه برابر با 14 بهمن ماه، در اختیار فعالان پروژه قرار گرفت و در جلسه عمومی بالاتاکی روی آن بحث شد. اصلاحاتی در ارتباط با این طرح پیشنهاد شد. چندین جلسه روی این پیشنهادات در گروه کار اساسنامه بحث شد. اکنون این پیش نویس اساسنامه همراه با اصلاحات، آماده شده و در دفتر کنگره 4 موجود است.

موضوع دیگر در دستور گروه کار اساسنامه، نام تشكل واحد بوده است. بحث روی نام در لیست مشترک از چندین ماه پیش فعال شده است. در جلسه عمومی بالاتاکی نیز روی آنها بحث شد. گروه کار تمامی پیشنهادات را جمع آوری نمود. 45 پیشنهاد نام داده شد. نخست گروه کار آنها را دسته بندی کرده به اعضا مراجعه نمود تا رفاقتی که چند پیشنهاد داده اند، پیشنهاد خود را کم کرده به یک نام برسانند و دوم اینکه نامهای پیشنهادی در صورتی که نزدیکی هایی بهم دارند، تلاش شود پیشنهادها به هم نزدیک شود. اکنون تعداد پیشنهادات به کمتر از 20 نام رسیده است. در این فاصله مطالب زیادی در رابطه با نام چه در درون و چه در سطح نشریات بیرونی منتشر شده است. تلاش برای نزدیک کردن نامها و کم کردن تعداد پیشنهادات تا آستانه برگزاری کنگره ادامه خواهد یافت. در رابطه با پرسوه رای گیری روی نام در کنگره نیز، این پیشنهاد وجود دارد که پس از یک دور بحث اولیه روی نکات کلیدی مربوط به نام، رای گیری روی نام انجام شود.

در صفحات آنچه که از جانب گروه های کار برای تصمیم گیری به کنگره ارائه می شود، از نظرتان می گذرد.

محمد اعظمی

مسئول هیئت برگزاری کنگره مشترک

۵ فروردین 1397 (25 مارس 2018)

پیش نویس آینین نامه کنگره مشترک

توضیح

رفقای گرامی با درود به شما!

گروه کار اساسنامه و آینین نامه، پس از چند دور تبادل نظر و رسیدگی به پیشنهادات دریافت شده، نتیجه کار خود روی آینین نامه کنگره مشترک را بشرح زیر در اختیار شما عزیزان قرار میدهد.

یک یادآوری:

- نکته ای که با رنگ خاکستری آمده، توضیح گروه کار است.

- بندهایی که در نسخه های پیشین با رنگ های دیگر نمایش داده شده بودند، پس از آخرین توافقات در هیئت برگزاری کنگره مشترک و همچنین با نهایی شدن کار روی پیش نویس اساسنامه که بندهایی از آن تماس مستقیم با آینین نامه کنگره داشتند، در این نسخه دیگر وجود ندارند و تدقیق شده اند.

با سپاس از توجه تان و امید به موفقیت همگی ما در برگزاری کنگره مشترک

گروه کار اساسنامه و آینین نامه

آیین نامه احرازی برای کنگره مشترک

فصل اول

تعریف ها

۱-۱- کنگره بنیانگذار (از این به بعد، کنگره)، اولین کنگره... (در اینجا نام تشکل جدید بعد از تصویب در کنگره مشترک خواهد آمد) است و تصمیمات آن معتبرترین مرجع برای بنیانگذاری تشکل جدید می باشد.

۱-۲- عضو کنگره به هر رفیقی گفته میشود که از طریق «کمیسیون تعیین اعضاء» (ارگانی که هیئت برگزاری کنگره مشترک تعیین کرده است) به عنوان عضو به کنگره معرفی می شود.

۱-۳- مصوات کنگره به تمامی تصامیم از جمله برگماری ها گفته میشوند که با رای اکثریت اعضای کنگره، به معنایی که در آیین نامه تعریف شده است، اخذ شده باشند.

۱-۴- رای اکثریت یعنی :

(الف) اکثریت مطلق، دارای بیش از ۵۰٪ آرا باشد.

(ب) اکثریت نسبی، دارای بیشترین رای باشد.

(ج) اکثریت موردنی، در موارد معین، که در آیین نامه تعریف شده باشد، بکار گرفته میشود.

۱-۴-۱- برای تصمیم گیری در مورد برنامه (منشور) و اساسنامه ۶۰٪ و برای تعیین نام تشکل نو بنیاد ۲/۳ از رای کنگره ضروری است.

۱-۴-۲- برای تصمیم گیری در مواردیکه در این آیین نامه مشخص نشده باشند، به پیشنهاد هیئت رئیسه از اکثریت قاطع یعنی نصف بعلاوه یک و یا اکثریت نسبی استفاده میشود.

۱-۴-۳- در مورد برگماری ها از رای شکسته ۲/۲ استفاده میشود.

فصل دوم

حقوق اعضای کنگره

۲-۱- هر عضو کنگره حق دارد در تمام نشست های کنگره حضور یابد.

۲-۲- هر عضو کنگره حق دارد از تمامی استناد کنگره مطلع باشد.

۲-۳- هر عضو کنگره حق دارد در تمام مباحث کنگره شرکت داشته باشد.

۲-۴- هر عضو کنگره حق دارد خود را برای ارگانهای مختلف کنگره و ارگانهای منتخب کنگره در تشکل نوینیاد کاندیدا کند.

۵-۲- هر عضو کنگره حق دارد هر عضو دیگر کنگره را برای عضویت در ارگانهای کنگره و یا در تشکل نوبنیاد کاندیدا کند.

۶-۳- هر عضو کنگره حق دارد در تمامی رای گیری ها شرکت کند.

۷-۴- هر عضو کنگره حق دارد بنابر آیین نامه کنگره، هر کدام از ارگانهای کنگره را مورد سوال قرار داده و خواهان پاسخگویی باشد.

۸-۵- هر عضو کنگره حق دارد بشکل فردی و یا بشكل جمعی همراه با دیگر اعضای کنگره، پیشنهاد فرار برای تصمیم گیری به کنگره ارائه بدهد.

تبصره: اینگونه قرارها در صورتی در دستور کار کنگره قرار می گیرند که حداقل از پشتیبانی ۲۰ (بیست) درصد اعضای کنگره برخوردار باشند.

وظایف اعضا کنگره

۹-۱- هر عضو کنگره موظف است آیین نامه کنگره را رعایت کند.

۱۰- هر عضو کنگره موظف است دستور کار تصویب شده کنگره را رعایت کند.

۱۱- هر عضو کنگره موظف است درخواست های هیئت رئیسه کنگره در چارچوب این آیین نامه را رعایت کند.

فصل سوم

رسمیت کنگره

۱-۱- رسمیت کنگره توسط هیئت برگزاری کنگره مشترک اعلام میشود.

تبصره: حضور مجازی در کنگره محدود بوده و با تشخیص «هیئت برگزاری کنگره مشترک» ممکن خواهد بود.

۲-۲- برای آغاز کار کنگره و گزینش هیئت رئیسه کنگره، ترکیب هیئت رئیسه سنی توسط «هیئت برگزاری کنگره مشترک» با آمادگی قبلی معرفی میشود.

تبصره: ترجیحاً ۲ نفر از هر تشکل در این ترکیب حضور داشته باشند.

۳-۳- رسمیت کنگره پس از دادن گزارش از طرف هیئت برگزاری کنگره مشترک در خصوص روند تدارک کنگره و عدم مغایرت این گزارش با الزامات مربوطه در آیین نامه کنگره، توسط هیئت رئیسه سنی اعلام میشود.

۴-۴- رای وکالتی تنها در مواردی که هیئت رئیسه کنگره اعلام میکند محاذ است.

بررسی اعتیار نامه اعضا کنگره

۵-۵- عضویت هر رفیقی که از طرف یکی از سه جریان و از طریق «هیئت برگزاری کنگره مشترک»

به کنگره معرفی شده باشند، معتبر است مگر آنکه مورد اعتراض یک و یا جمعی از رفقا در خود کنگره فرار بگیرد.

۳-۶- هیئت رئیسه کنگره در آغار کار خود، کمیسیونی با ترکیب سه نفر از اعضای کنگره را برای بررسی اعتبار نامه های مورد اعتراض تعیین میکند.

تبصره: این کمیسیون در جریان کار کنگره و تا مقطع انتخابات ارگان مرکزی نیز، به تقاضاهای جدید برای عضویت در کنگره رسیدگی کرده و تصمیم می گیرد.

۳-۷- با تأیید نتیجه کار کمیسیون از سوی هیات رئیسه، اعتبار نامه ها نهائی می شوند.

فصل چهارم

دستور کار کنگره

۴-۱- دستور کار کنگره توسط «هیئت برگزاری کنگره مشترک» تنظیم و برای تصویب به کنگره پیشنهاد میشود.

تبصره ۱: پیشنهادات فی البداهه روی دستور کار، در خود کنگره پذیرفته نمی شوند.

تبصره ۲: هر آن پیشنهادی که مورد پذیرش هیئت برگزاری کنگره مشترک قرار نگرفته باشد، منوط به اینکه الف) امصار حداقل (۲۰ بیست) نفر را داشته باشد؛ ب) اختیاج به تدارک مضمونی نداشته باشد، می تواند برای تصمیم گیری به کنگره ارائه گردد.

۴-۲- دستور کار کنگره پس از تصویب، کاربایه کنگره خواهد بود و توسط هیئت رئیسه کنگره پیش برده خواهد شد.

۴-۳- هر نوع ایجاد تعبیر مضمونی در دستور کار مصوب، منوط به اینکه امصار حداقل (۲۰ بیست) نفر را داشته باشد، مستلزم مراجعة به آرای اعضای کنگره و کسب اکثریت مطلق آن میباشد.

فصل پنجم

ساختار کنگره

۵-۱- هیئت رئیسه سنی شامل ۵ تا ۷ نفر بوده و طبق بند ۲ از فصل ۳ معرفی میشود،

۵-۲- وظایف هیئت رئیسه سنی:

۵-۱-۲- گشایش کنگره و خوش آمدگویی،

۵-۲-۲- اعلام رسمیت کنگره طبق بند ۳ از فصل ۳،

۵-۲-۳- برگزاری انتخابات هیئت رئیسه کنگره.

۵-۳- هیئت رئیسه کنگره ۵ تا ۷ نفر خواهد بود که از میان اعضای کنگره با رای مخفی و مستقیم برگزیده میشوند.

۵- حقوق و وظایف هیئت رئیسه کنگره

۵-۱- به تصویب رساندن آیین نامه کنگره،

۵-۲- اداره جلسات و پیشبرد دستور کار کنگره،

۴-۳-۲- تنظیم زمانبندی مناسب برای این امر و ارائه آن به کنگره،

۴-۳-۳- برگزاری انتخابات برای ارگانهای کنگره مانند کمیسیون‌های کنگره،

۴-۳-۴- تایید نهایی نتیجه بررسی اعتبارنامه‌های اعضا کنگره که مورد اعتراض بوده اند،

۴-۳-۵- رسیدگی به تقاضاهای جدید برای عضویت در کنگره،

۴-۳-۶- تعیین منشیان کنگره برای تهیه صورت جلسات کنگره،

۴-۳-۷- تهیه گزارش او روند کار و انتقال نتایج و استناد کنگره به ارگان‌های منتخب کنگره،

۴-۳-۸- برقراری ارتباط میان کنگره با خارج از آن،

۴-۳-۹- اداره تمام امور فنی، تدارکاتی و رفاهی کنگره،

۴-۳-۱۰- نهیه گزارش کنگره برای انتشار بیرونی،

۴-۳-۱۱- نظارت بر کار و هدایت کمیسیون‌های کنگره،

۴-۳-۱۲- نظارت بر کار و هدایت کمیسیون‌های کنگره،

۴-۳-۱۳- بیرونی انتخابات برای ارگانهای مرکزی تشكیل نوبنیاد و نظارت بر شمارش آرای مریوطه،

۴-۳-۱۴- تصمیم حقوق اعضا و کنگره، چه در امر مشارکت و چه در نیل به تصمیم.

۵-۰- کمیسیون‌های کنگره

۵-۰-۱- کمیسیون‌های کنگره بنابر نیازبا تشخیص هیئت رئیسه کنگره و یا ایکه با پیشنهاد اعضا کنگره مشروط به امضای حداقل ۲۰ (بیست) نفر از اعضا کنگره، برای رسیدگی به یک و یا چند مورد از دستور کار کنگره و نیز انتظام دادن به پیشنهادهای ارائه شده و تنظیم و تدوین نهایی استناد جهت ارائه به کنگره تشکیل می‌شوند.

۵-۰-۲- اعضا کمیسیون‌ها از میان اعضا کنگره و با رای مخفی و مستقیم آنها انتخاب می‌شوند.

۵-۰-۳- تبصره: برای عضویت در کمیسیون‌ها، هریک از کاندیداهای می‌باشد بیش از ۳۰ درصد از آرای کنگره را کسب کند.

۵-۰-۴- هر کمیسیون از میان اعضا خود یک رفیق را بعنوان مخبر انتخاب می‌کند.

۵-۰-۵- تعداد اعضا هر کمیسیون حداقل ۳ نفر و حداقل ۷ نفر است.

۵-۰-۶- پیشنهادات رسیده به کمیسیون در صورتی مورد بحث کمیسیون قرار خواهد گرفت که حداقل از پشتیبانی یک سوم اعضا کمیسیون برخوردار باشند، در کمیسیون‌های ۵ نفره، ۲ نفر و در کمیسیون‌های ۷ نفره، ۳ نفر.

۵-۰-۷- پیشنهاداتی که از پشتیبانی اکثریت کمیسیون برخوردار باشند یا بعنوان آلتربانیو در کمیسیون مطرح باشند، با حقوق برابر رای گیری به کنگره ارائه خواهند شد.

۵-۰-۸- تصمیمات در کمیسیون‌ها با اکثریت مطلق آرا اتخاذ می‌شوند.

۵-۰-۹- کمیسیون‌ها موظفند ضمن دسته بندی پیشنهاداتی که مورد پذیرش قرار نگرفته اند، آنها را به کنگره گزارش کند.

۵-۱- پیشنهاداتی که در کمیسیون پذیرفته نشده و یا با انکا به بند ۴۵۵ در دستور کار قرار نگرفته اند، در صورت داشتن پشتیبانی حداقل یک پنجم اعضا کنگره، می توانند با حقوق برابر با تصمیمات کمیسیون، عنوان پیشنهاد بدیل برای رای گیری به کنگره ارائه شوند.

۵-۲- کمیسیون در زمان مناسب قبل از بررسی طرح در صحن کنگره، نظر خود را مستقیماً به پیشنهاد دهنگانی که مشمول بند ۱۱۵۵ میشوند، اعلام میکند.

۱۲-۵- نحوه رسیدگی کمیسیونها به پیشنهادها:

برای تأمین کیفیت مطلوبی از تدارک، پیشنهاد این است که کمیسیونها روند تدارک زیر را در برخورد به پیشنهادهای دریافتی پیشنهاد کنند.

(الف) تعیین موضع کمیسیون نسبت به پیشنهادها: خروجی این مرحله تعدادی پیشنهاد پذیرفته شده و تعدادی پیشنهاد پذیرفته نشده اند. توضیح: منظور از کمیسیون، اکثریت مطلق اعضا آن است و اعضا ای از کمیسیون که موضع دیگری نسبت به این یا آن پیشنهاد دارند، مشمول مراحل بعدی اند.

- تعیین مرتبه پیشنهادهای پذیرفته نشده به پیشنهادهای ادیتی، فرعی و پایه ای.
- پیشنهادهای ادیتی الزاماً محدود به مقررات شیوه نگارش نیست. نمونه: بنیانگذاری و تأسیس. پیشنهاد پایه ای می تواند به معنای یک سند کامل آلترباتیو باشد یا مفهومی پایه ای در این یا آن سند. مثلاً "حذف کلمه سوسیالیسم در هر کجا یک سند".

ج) مذاکره با پیشنهادهندگان در باره پیشنهادها و در باره مرتبه آنها،

(د) رسیدگی به پیشنهادهای ادیتی در اختیار کمیسیون است. پیشنهادهای فرعی پس از یک نوبت بحث مخالف و موافق به رأی کنگره گذاشته می شوند. پیشنهادهای پایه ای پس از دو نوبت بحث مخالف و موافق به رأی کنگره گذاشته می شوند،

(۵) به هنگام رسیدگی به پیشنهاد در کنگره، پیشنهادهندگه، به عنوان موافق، همواره حق محفوظ دارد و همچنین حق واگذار کردن این حق خود به یک رفیق دیگر،

(۶) کمیسیون، به عنوان مخالف، همواره حق محفوظ دارد و همچنین حق واگذار کردن حق خود به رفیق دیگر،

(ز) بستن تصریح شده هر مرحله از رسیدگیها.

۵-۶- جوازات مخبر کمیسیون:

۵-۶-۱- فراخواندن و اداره جلسات کمیسیون،

۵-۶-۲- هماهنگی با هیئت رئیسه کنگره،

۵-۶-۳- تنظیم گزارش از کارکرد کمیسیون و ارائه آن به کنگره.

۵-۶-۴- تصمیم رسیدگی به کلیه پیشنهادها

۵-۷- منشی های حلیسات کنگره که دو نفر در هر نوبت بوده و توسط هیئت رئیسه کنگره تعیین میشوند، عهده دار نسخه برداری از روند کار، درج تصمیم ها و نتایج رای گیری ها خواهند بود.

توضیح: مذاکرات و سخنرانی های کنگره ضبط خواهند شد و منشی ها ملزم به یادداشت برداری از آنها نیستند.

فصل ششم

۶- آسناد و طرحهای کنگره

۶-۱- ۱- پیشنهاد طرح سند منشور که تا دو هفته قبل از تشکیل کنگره، ارائه شده و در دسترس اعضای کنگره باشند.

۶-۱- ۲- پیشنهاد طرح سند اساسنامه که تا دوهفته قبل از تشکیل کنگره ارائه شده و دسترس اعضای کنگره باشند.

۶-۱- ۳- پیشنهاد طرح سند سیاسی نیز تابع شرایط نامیرده در بندهای فوق است.

۶-۱- ۴- پیشنهاد طرح آیین نامه کنگره مشترک نیز تابع شرایط نامیرده است.

۶- ۲- قرارهای کنگره

پیشنهاداتی هستند که در مورد خاص و بشکل تک موضوعی برای تصمیم گیری از قبل و یا در جریان کنگره ارائه میشوند.

تبصره ۱: قرارهایی که توسط هیات رئیسه و یا اینکه با پیشنهاد اعضای کنگره مشروط به اینکه امضا حداقل ۲۰ (بیست) نفر را داشته باشند، می توانند در دستور کار کنگره قرار گیرند.

۶- ۳- رسیدگی به طرحهای کنگره

۶- ۲- ۱- هیئت رئیسه کنگره بنابر دستور کار، طرح های موجود را بنوبت در دستور قرار میدهد.

۶- ۲- ۲- برای یrrرسی هر طرحی که در دستور قرار بگیرد، هیئت رئیسه کنگر بنا بر تشخیص به یک یا دو نفر برای صحبت در مورد طرح وقت اختصاص میدهد.

تبصره ۲: برای صحبت در مورد طرح ها، تقدم ترجیحاً با رفقاء است که از قبل موضوع و جایگاه سخنان خود را به هیئت برگزاری کنگره مشترک، کتاب اعلام کرده باشند

۶- ۳- ۳- در صورت تعدد طرح ها، سند مینا با رای اکثریت نسبی اعضای کنگره تعیین میشود.

تبصره ۱: اختلاف آرای اخذ شده مینا سند مینا و سند ماقبل آن نباید کمتر از ۱۰ (ده) رای باشد.

تبصره ۲: پس از تعیین سند مینا، سایر سندها از دستور کار کنگره خارج میشوند.

۶- ۳- ۴- برای رسیدگی به هر طرح پیشنهادی، یک موافق و مخالف صحبت خواهند کرد.

تبصره ۱: اعضای کنگره می توانند پیش از سخنان موافق و مخالف، تقاضای کفایت بحث و یا در صورت نیاز تقاضای صحبت یک موافق و مخالف دیگر بکنند. هیئت رئیسه کنگره در پذیرش این درخواست ها مختار است.

تبصره‌۲: در ایراد سخنان موافق و مخالف، تقدم ترجیحاً با رفایی است که از قبیل موضوع و جایگاه سخنان خود را به هیئت برگاری کنگره مشترک، کتاب اعلام کرده باشد.

۶-۵-۵- در دفاع از هر طرح در صورت تعدد موافقین، حق دفاع از یک طرح با پیشنهاد دهنده است.

۶-۳-۶- تقدم در ایراد سخنرانی با مخالف است.

۶-۳-۷- ارائه طرح جامع جدید در کنگره مجاز نیست.

۶-۳-۹- ارائه پیشنهادهای تکمیلی، تدقیقی و اصلاحی بشکل تک موضوعی روی طرح‌های از قبیل ارایه شده، در کنگره مجاز است.

فصل هفتم

۷-۱- استحباب ارگان‌های هدایتگر در تشکیل حدید.

بنابر اساسنامه پیشنهادی و پس از تصویب آن پیش بردۀ خواهد شد.

فصل هشتم

۸-۱- مهمنان کنگره

۸-۱-۱- مهمناهای کنگره حق اند که در تمام مباحث کنگره شرکت داشته باشند.

۸-۱-۲- مهمناهای کنگره حق اند با اعلام تمایل و با داشتن رای مشورتی به عضویت کمیسیون های کنگره در آیند.

.....

این آیین نامه با هشت فصل و هشتاد و شش بند و دوازده تبصره و یک توضیح پس از تبادل نظر و نظرخواهی در میان اعضای بنیانگذار جهت تصویب نهایی به کنگره مشترک ارایه شده و با... رای به تصویب رسید.

.....

پیش نویس منشورها

گزارش گروه کار منشور به کنگره مشترک

گروه کار منشور کار خود را در ماه زوئن سال ۲۰۱۷ شروع کرد. گروه کار از آن زمان تا آستانه کنگره، ۲۱ جلسه برگزار کرده و پیرامون منشورها، پیشنهادهای دریافتی از درون و بیرون سه جریان و مسائل گرهی به بحث و گفتگو نشسته است. گروه کار از ایندا برای پیشبرد کارشناسی کمیسیون ۳ نفره تشکیل داد و کمیسیون جلسات متعددی برگزار کرد تا کار تصمیم‌گیری گروه را تسهیل نماید. در اوائل سال ۲۰۱۸ گروه کار با داوطلبی چند رفیق تکمیل شد.

اکنون سه منشور زیر برای کنگره ارائه شده است، این منشورها قبلاً انتشار یافته است، عنوانین منشورها به ترتیب زمان ارائه آنها به گروه کار:

۱. "دیدگاه و ارزش‌ها، گذار به دموکراسی"

۲. کیستی و باورهای بنیادین «سازمان نوبنیاد»

۳. "به سوی حزب"

۴. "برای چپ سوسیالیستی، عدالتخواه و دمکراسی خواه"

منشور اول همراه با چند پیشنهاد است که در زیر متن منشور آمده است.

با توجه به وجود اشتراکات در منشور اول و سوم، گروه کار منشور تمایل داشت که آندو یکی شود و موضوعات مورد اختلاف در صورت ضرور به عنوان الف و ب در منشور مشترک گنجانده شود. گروه کار در این رابطه یک جلسه حضوری برگزار کرد و کمیسیون ۵ نفری را هم برای تهیه منشور مشترک برگزید. کمیسیون جلسه تشکیل داد و یکی از اعضا آن قرار شد پیش‌نویسی تهیه و در اختیار کمیسیون قرار دهد. پیش‌نویس تهیه شد و در اختیار اعضا کمیسیون قرار گرفت و خواسته شد که نسبت به پیش‌نویس نظر دهند. ولی نظری داده نشد و تلاش‌های گروه کار به نتیجه نرسید.

گروه کار روی شیوه بررسی منشورها در کنگره کار کرده و پیشنهاد خود را در اختیار هیئت رئیسه کنگره قرار خواهد داد.

گروه کار منشور

۲۰۱۸ مارس ۱۸

در صفحات آتی منشورهای نامبرده از نظرتان می‌گذرند.

دیدگاه و ارزش‌ها، گذار به دموکراسی

کشور ما نیازمند تحول دموکراتیک در ساختارهای سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی و توسعه پایدار است. توسعه پایدار مستلزم تأمین آزادی و استقرار دموکراسی، علیه برقفر و بیکاری و کاهش فاصله طبقاتی است. ما - سازمان فدائیان خلق ایران (اکتربیت)، سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران (طرفداران وحدت چپ) و کنشگران چپ - در پاسخ به این الزامات، تشکل چپ دموکرات و سوسیالیستی را پی می‌ریزیم.

دیدگاه و ارزش‌های ما

۱. صلح، آزادی، برابری، عدالت اجتماعی، همبستگی، دموکراسی، برابر حقوقی زن و مرد، تنوع سیک زندگی، رفع تعییض‌های طبقاتی، ملی - قومی و مذهبی و حفظ محیط زیست، از اصول پایه‌ای برنامه و جزو ارزش‌های ما هستند. ما از حقوق، منافع و مطالبات کارگران، مزدگیران و تهییدستان در مقابل تعرض سرمایه دفاع می‌کنیم.

۲. ما طرفدار دموکراسی و مخالف هر گونه استبداد و دیکتاتوری هستیم و حاکمیت را ناشی از اراده آزاد مردم و برای مردم می‌دانیم، به رای و انتخاب آزادانه مردم، به حاکمیت قانون، به محدودیت زمانی قدرت و پلورالیسم سیاسی پایبندیم. ما برای تعمیق و گسترش دموکراسی انتخابی به دموکراسی مشارکتی و مستقیم در اشکال مختلف از جمله خودگرانی و خودمدیریتی مبارزه می‌کنیم.

۳. ما جزوی از جنبش جهانی چپ هستیم و ضمن ارج گذاری بر دستاوردهایش، با نقد نظری و تجربی این جنبش، به این باور رسیده‌ایم که سوسیالیسم و دموکراسی در هم تبیه‌اند. سوسیالیسم مورد نظر ما محصول روندی است آگاهانه برای دستیابی به جامعه مطلوب و انسانی که به منابع یک فرآیند با ایجاد و گسترش ارزش‌های سوسیالیستی و مشارکت نیروهای باورمند به این ارزش‌ها، شکل می‌گیرد.

سرمایه‌داری و فرآیند جهانی شدن

۴. تداوم بحران‌های ادواری و ساختاری سرمایه‌داری جهانی همراه با نیاز حیاتی آن به توسعه جهان‌گستر برای سودآوری هر چه بیشتر، از دهه هشتاد سده گذشته مرحله جدیدی را در سرمایه‌داری، همراه با سلطه بیشتر سرمایه مالی، موجب شده است. ما مخالف سرمایه‌داری هستیم و براین باوریم که سرمایه‌داری آخرین نظام اقتصادی - اجتماعی و پایان شکل‌بندی تاریخی و محتموم نیست. تلاش بشریت برای دستیابی به جامعه مطلوب ادامه دارد.

۵. ما معتقدیم جهانی شدن، مشخصه اصلی دوران ما است که در همه ابعاد حیات بشری جریان دارد. طی این فرآیند ارزش‌های همانند صلح، آزادی، برابری، دمکراسی، حقوق بشر و همبستگی بیش از پیش به ارزش‌های مورد پذیرش در سطح بین‌المللی تبدیل می‌شود. دستاوردهای جهانی شدن، می‌توانند در خدمت جامعه بشری و در راستای آرمانها و ارزش‌های انسانی قرار گیرند و فرصت‌های جدیدی را در اختیار همه قرار دهند. ما مخالف جهانی‌سازی نئولiberالیستی هستیم که از جانب جریان‌های راست نو، دولت‌های محافظه‌کار، شرکت‌های فرامیلتی، بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول که بدون مشارکت، نظارت و مداخله دموکراتیک اکبریت عظیم مردمان جهان و به نفع اقلیت ثروتمند و به ربان اکثریت جامعه بشری به پیش برده می‌شود. ما برای "جهانی بهتر" مبارزه می‌کنیم.

جمهوری اسلامی و گذار از آن

۶. جمهوری اسلامی نظامی است مستبد، سرکوبگر و دشمن حقوق بشر و دموکراسی که در اساس با تکیه به رانت نفتی، اتکاء به ارگان‌های امنیتی، نظامی و تبلیغی به سلطه سیاسی خود تداوم می‌بخشد. جمهوری اسلامی با تلفیق دین و دولت و ساختار مبتنی بر ولایت فقیه و قانون اساسی تبعیض آمیز مبتنی بر شیعه اثنی‌عشری، مانع اعمال اراده آزاد مردم و حق انتخاب آنان برای تعیین سرنوشت خوبیش و سد راه پیشرفت و تحول دمکراتیک در جامعه ایران است.

۷. ما برای گذار از جمهوری اسلامی به یک جمهوری دموکراتیک مبتنی بر جدایی دولت و دین مبارزه می‌کنیم. گذار از جمهوری اسلامی نیازمند سازمانیابی و به میدان آمدن کارگران، مزد و حقوق بگیران، تهیستان، طبقه متواتر جدید و نیروهای آزادی خواه و دمکرات است. روش راهبردی ما برای گذار، بر میازرات دموکراتیک مردم، جنبش‌های اجتماعی، نهادهای مدنی، جنبش دمکراتیک ملیت‌ها و اقوام ساکن ایران، بسیج پایگاه اجتماعی چپ در میان کارگران، زحمتکشان و مزد و حقوق بگیران و فرهنگ‌سازان جامعه استوار است. همراهی نیروهای سیاسی آزادی‌خواه می‌توانند با تغییر توازن قوای کنونی، گذار به یک جامعه آزاد و عادله را هموار سازند.

۸. تلاش برای نزدیک کردن نیروهای جمهوری خواه، دموکرات و سکولار جهت شکل دادن به یک ائتلاف گسترده سیاسی میان آنان برای گذار به دموکراسی، از مولفه‌های اصلی استراتژی سیاسی ماست. سیاست ما در این راستا بر اتحاد گسترشده با دیگر نیروهای چپ و سوسیالیست، ائتلاف با اینکاران خواه حول جمهوریت و حدائقی دین و دولت است. ما طرفدار مبارزه مسالمت‌آمیز هستیم و از اینکاران مردم با توجه به شرائط و سطح رشد مبارزات مدنی آنها حمایت می‌کیم. جگونگی گذار از جمهوری اسلامی و کاریستی اشکال گوناگون مبارزاتی، به نحوه برخورد جمهوری اسلامی با اراده و خواست مردم برای تغییر ساختار سیاسی بستگی دارد.

۹. از دیدگاه ما، انتخابات آزاد و منصفانه یکی از قواعد اساسی نظام دموکراتیک است. مبارزه برای برگزاری انتخابات آزاد و منصفانه به عنوان شعاری فراگیر، بسیج‌گر و پوشش‌دهنده نیروهای مخالف و معتقد جمهوری اسلامی، وجهی از استراتژی ماست. انتخابات آزاد و منصفانه مشروط به تامین آزادی فعالیت احزاب مخالف، تشکل‌ها و انجمن‌ها، آزادی مطبوعات و مبادله اطلاعات است.

۱۰. قدرت سیاسی در جمهوری اسلامی عمدتاً در دست ولی‌فقیه، سپاه، نهادهای امنیتی و نیروهای راست افراطی به رهبری ولی‌فقیه متمرکز شده است. ما بر تمکن مبارزه علیه ولایت‌فقیه به عنوان رکن اصلی این نظام تاکید داریم، ما در شکاف موجود بین وجه ولایت و جمهوریت نظام، بر تقویت جمهوری خواهی تاکید داریم و تعمیق یافتن شکاف‌های درون حکومتی در مواجهه با مطالبات جامعه را، به سود مبارزه مردم علیه حاکمیت استبدادی می‌دانیم. به باور ما عقب‌نشاندن حکومت در این و با آن حوزه به سود روندهای دموکراتیک و تامین مطالبات مردم، گامی است به جلو در مبارزه علیه استبداد دین‌سالار.

۱۱. ساختار سیاسی - حقوقی جمهوری اسلامی راه اصلاحات را مسدود کرده است. گفتمان اصلاحات راهگشا نیست و اصلاح طلبان حکومتی نشان داده که راهکاری برای بروز رفت کشور از وضعیت بحرانی ندارند. رویکرد بخشی از آنها، حفظ و بسط موقعیت خود در جمهوری اسلامی است. اصلاح طلبان حکومتی روند تجزیه میان حفظ نظام و تحول خواهی را طی می‌کنند. موضع ما در مورد این جریان نقد نگاه و مواضع آنها است. ما ضمن تاکید بر تدوین قانون اساسی جدید توسط مجلس موسسان منتخب مردم، تغییرات در قانون اساسی موجود در راستای محدود شدن دامنه اخبارات و عملکرد دستگاه ولایت‌فقیه و نهادهای انتصابی و تغییر در توازن قوا در جهت تقویت نقش و تأثیر جامعه مدنی و نهادهای انتخابی را مثبت تلقی می‌کنیم.

۱۲. نظام پیشنهادی ما، نظام سیاسی - اجتماعی دموکراتیک در شکل جمهوری است. جمهوری مورد نظر ما مبتنی بر حق رای آزاد و همگانی، پایبندی به قانونیت و بر اصل حدائقی دولت و دین، تفکیک قواهی سه گانه، استقلال رسانه‌ها، تناوب قدرت و انتخابی بودن مقامات، نفی حکومت دینی و مسلکی، ساختار سیاسی و اداری غیرمتمرکز و پلورالیسم استوار است. در این جمهوری مذهب و ایدئولوژی رسمی وجود ندارد. همه مذاهب و باورهای مردم مورد احترام است.. ما بر انتیاق قانون اساسی جدید کشور بر منشور جهانی حقوق بشر و ملحقات آن تاکید داریم. در جمهوری مورد نظر ما، حکم اعدام، شکنجه و محاربات های معابر با کرامت انسانی ممنوع است.

۱۳. لازمه گذار به دموکراسی و تحکیم آن، گذار از جمهوری اسلامی، انحلال دستگاه‌های ویژه سرکوب مردم، ایجاد تغییرات در ساختارهای سیاسی، اقتصادی و اجتماعی کشور، تامین آزادی و عدالت اجتماعی و توسعه پایدار است. برای تامین این امر، ضروری است به مالکیت نامتعین واحدهای اقتصادی وابسته به ولی‌فقیه، سپاه و روحانیت پایان داده شود، مالکیت این واحدها به بخش‌های دیگر اقتصادی انتقال یابد و دارائی کسانی که ثروت‌های کشور را با رانت‌خواری، فساد و قاجاق عارت کرده‌اند، مورد حسابرسی قرار گیرد.

۱۴. ما از آزادی سازمانیابی گروههای اجتماعی، تشکیل سندیکاهای کارگری، تشکلهای صنفی و سازمانهای غیردولتی و فعالیت آزادانه احزاب سیاسی، آزادی رسانه‌ها، گردش آزادانه اطلاعات و حق دسترسی مردم به آن، آزادی عقیده، بیان، مذهب، هنر، ادبیات، برگزاری اجتماعات و تظاهرات دفاع می‌کنیم و بر تامین حقوق کار، حق اعتضاد و انعقاد قراردادهای دسته جمعی، حق بیکاری و نصمنی اشتغال و بر حق هر شهروند در دسترسی به آموزش رایگان، بهداشت، مسکن مناسب، تامین اجتماعی همه جانبه و فرآگیر شامل بیمههای درمانی، بیکاری، از کارافتادگی و توسعه کارآفرینی و توانمندسازی گروههای کمدرآمد جامعه، پای می‌نشاریم.

۱۵. استقرار دموکراسی در کشور، مستلزم تامین برابر حقوقی زنان و مردان است. به باور ما قانون اساسی، قوانین مدنی، کیفری و جزائی، باید برای زنان کشور در همه زمینه‌ها حقوق برابر با مردان را تضمین و با هر گونه اعمال "خشونت علیه زنان"، در حوزه‌های خصوصی و عمومی مقابله نمایند. ما از شکل‌گیری، گسترش و تحکیم "سازمانهای غیردولتی زنان" و جنبش‌های مستقل زنان حمایت می‌کنیم و تقویت آنها را به سود تامین حقوق و مطالبات زنان و گسترش دموکراسی می‌دانیم.

۱۶. جهان و کشور ما با یک بحران بزرگ زیست محیطی روپرورست. شرایط حیات در کره زمین براثر رشد انفجارگونه جمعیت، تغییرات ناشی از تراکم گارهای گلخانه‌ای در جو زمین، تخریب اکوسیستم و آلودگی‌های فزاینده محیط زیست، بهره‌برداری غارتگرانه، بدون آینده‌نگری و با نگرش حداکثر سودآوری تولید سرمایه‌داری از منابع طبیعی، استفاده از انرژی فسیلی و الگوی مصرفی موجود، مورد مخاطره جدی قرار گرفته است. در کشور ما از یک سو، منابع طبیعی، دریاچه‌ها، رودخانه‌ها، تالاب‌ها و آب‌های زیرزمینی رو به خشکی و کشاورزی و دامداری رو به نابودی است و از سوی دیگر، انواع آلودگی‌های زیست محیطی به ویژه آلودگی هوا، حیات مردم را به طور فزاینده‌ای با خطرات جدی مواجه کرده است. برای خروج از این بحران، کشور ما نیازمند اقدامات بنیادین است.

۱۷. اعمال تعیضات ملی - قومی در کشور و تمکرگرانی در آن، از مشخصه‌های جمهوری اسلامی است. چند ده میلیون ترک آذربایجانی، کرد، بلوج، ترکمن، عرب و... از برابر حقوقی ملی محروم‌ند و حق کاربرد رسمی زبان و فرهنگ خود را ندارند. ما با تأکید بر ضرورت اداره امور هر منطقه به دست ساکنان آن، برآینیم که همه شهروندان ایرانی از حق تحصیل به زبان مادری برخوردار شوند. دولت در ایران موظف است امکانات لازم برای شکوفایی همه زبانهای کشور را فراهم آورده و به جیران عقب‌ماندگی‌های ناشی از دهه‌ها اعمال تعیض اقتصادی و فرهنگی برخیزد. برابر حقوقی ملی، لازمه تامین انسجام ملی در کشور و از الزامات دولت دمکراتیک، سکولار و مدرن در کشور است.

۱۸. مبانی سیاست خارجی بر تامین منافع و مصالح ملی، طرفداری از یک سیاست خارجی مستقل مبتنی بر صلح و دوستی میان کشورها، دوستی و همکاری با کشورهای همسایه، عدم تعهد به پیمانهای نظامی در سطح جهان، مخالفت با دخالت‌ها و تعرضات سیاسی و نظامی از سوی قدرت‌های خارجی در امور داخلی ایران، مبارزه برای برقراری صلح و منع تولید و نابودی سلاح‌های کشتار جمعی در سطح منطقه و جهان، دفاع از موجودیت دو دولت فلسطین و اسرائیل و حمایت از مبارزات آزادی‌خواهان و عدالت‌جویانه در سراسر جهان استوار است. سیاست خارجی ایران باید در خدمت تولید ثروت و گسترش تجارت قرار گیرد.

بیشنهادها

- در بند ۴ به جای "مخالف سرمایه‌داری" نوشته شود: "نافد سرمایه‌داری و مناسبات اقتصادی حاکم بر آن"

- در بند ۴ به جای "ما مخالف سرمایه‌داری هستیم" نوشته شود: "ما مخالف سیستم سرمایه‌داری هستیم".

- پیشنهاد اضافه شدن این بند به متنشور: "از ویزگی‌های سرمایه‌داری ایران در دوره جمهوری اسلامی، رشد ناموزون، تقویت خصلت تجاري، تشدید رانت‌خواری و فساد، رواج گستربده اقتصاد زیرزمیني، شکل گيري بنیادهای خارج از نظارت و کنترل دولت، تبدیل شدن سپاه پاسداران به یک مجموعه بزرگ اقتصادي و کنترل مسقیم و غیر مستقیم بخش مهمی از اقتصاد توسيط نهاد ولایت فقيه است. در جمهوری اسلامي بخش مهمی از اقتصاد کشور در دست دولت و نهادهای شبه دولتی رانت‌خوار است"

- پیشنهاد اضافه شدن این بند به متنشور: "ما بر تامين رفاه اجتماعي تاكيد داريم. ما ضمن حمایت از مالکیت دولت بر واحدهای استراتژيک اقتصادي، مخالف تمکر قدرت و مالکیت در دست دولت و یا لایه نازکی از جامعه بوده و مدافع سیاست‌های اقتصادي معطوف به شکل‌گيری و گسترش بخش تعاوني و بخش خصوصي مدرن، کارآفرین و رقابتی هستیم. ما از سرمایه‌گذاري در عرصه‌های مختلف اقتصاد حمایت می‌کنيم. تلفيق سازوکار برنامه‌ريزي دولتی و بازار و جلوگيری از انحصار و ايجاد فضای رقابتي، بعنوان مکانيزم‌های تنظيم کننده اقتصاد، جزئی از سیاست‌های کلان اقتصادي ما می‌باشد."

- اين جمله از بند ۸ حذف شود: "چکونگی گذار از جمهوری اسلامی و کاريست اشكال گوناگون مبارزاتي، به نحوه برخورد جمهوری اسلامی با اراده و خواست مردم برای تغيير ساختار سياسي سستگی دارد."

- در بند ۱۱ اين جمله حذف شود: "گفتمان اصلاحات راهگشا نیست و اصلاح طلبان حکومتی نشان دادند که راهكاری برای برونو رفت کشور از وضعیت بحرانی ندارند. رویکرد بخشی از آن‌ها، حفظ و بسط موقعیت خود در جمهوری اسلامی است. اصلاح طلبان حکومتی روند تجربه میان حفظ نظام و تحول خواهی مردم را طی می‌کنند." و به جای آن نوشته شود: "اصلاح طلبان حکومتی با چالش‌های جدی مواجه شده و نتوانسته‌اند به مطالبات مردم باسخ گویند. گفتمان اصلاحات احتیاج به یافتن راهکارهای تغيير ساختارها برای راهگشاني اصلاحات دارد."

- در بند ۱۷ به جای "همه شهروندان ايراني از حق تحصيل به زيان مادری برخوردار شوند" نوشته شود: "همه شهروندان ايراني از حق آموزش زيان مادری برخوردار شوند".

- در بند ۱۷ اين جمله حذف شود: "و حق کاريبد رسمي زيان و فرهنگ خود را ندارند"

کیستی «سازمان نوینیاد»

(۱) «سازمان نوینیاد» با مشارکت «سازمان اتحاد فداییان خلق ایران - طرفداران وحدت چپ»، «سازمان فداییان خلق ایران - اکثریت» و «کنشگران چپ» بینانگذاری می‌شود. «سازمان نوینیاد» بخشی از مجموعه جنبش‌های عدالتخواهانه در تاریخ سرزمین کهن ایران و بخشی از جنبش تاریخی چپ ایران است.

راستاهای آماجی، دیدگاهی، برنامه‌ای

(۲) «سازمان نوینیاد» یک سازمان صلح‌دوست، دادپژوه، آزادی‌خواه و باورمند به مردم‌سالاری است. هدف «سازمان نوینیاد» برپایی جامعه‌ای مبتنی بر ارزش‌های هم‌بیوند آزادی و دیگر مصادق‌های حقوق بشر، مردم‌سالاری، عدالت اجتماعی، پیشرفت و رفاه مردم ایران است. «سازمان نوینیاد» در راه برابری و برابر حقوقی همه مردم ایران، همه زنان و مردان ایرانی، فارغ از هر گونه تعلق آنان، و برای رفع هر گونه تعیض و ستم مبارزه می‌کند و به رشد و توسعه هم‌خوان با نیازهای زیست يوم باور دارد.

(۳) «سازمان نوینیاد» مدافعان اقتصاد مولد و انسان‌محور و مخالف برنامه‌های مبتنی بر ریاضت اقتصادی و خصوصی‌سازی بخش‌های اقتصادی مرتبط با تأمین و تضمین نیازهای بینایین هستی مردم است. «سازمان نوینیاد» خواهان تحول در نظام بانکی در راستای حذف بهره، به عنوان اساسی‌ترین ابزار کسب سود و انبیاشت و تمرکز سرمایه و دارایی، تشدید نابرابری و افزایش شکاف میان فقیر و غنی و جایگزینی آن با کارمزد است. نظام بانکی باید در خدمت سرمایه‌گذاری مولد و اشتغال توده‌های مردم باشد.

(۴) «سازمان نوینیاد» مبانی حاکمیت و قوانین اجتماعی را امری برگرفته از عرف و اندیشه بشری می‌داند و باور به حاکمیت غیرمت مرکز برگرفته از حضور و اعمال اراده حداکثری و حتی الامکان مستقیم مردم و به قانونیت مبتنی بر مبانی مردم‌سالاری و حقوق بشر دارد. «سازمان نوینیاد» معتقد به برپایی نظامی است که در آن مردم در هر سطح از سطوح جامعه با رعایت مبانی و موازن حقوق بشر در باره نحوه زندگی و تنظیم امور هستی سیاسی، فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی خود اعمال اراده حداکثری و حتی الامکان مستقیم می‌کند. هم‌جنین «سازمان نوینیاد» به حق تعیین آزادانه سبک زندگی هر فرد در چارچوب قوانین مردم‌سالارانه اعتقاد دارد.

(۵) نظام سرمایه‌داری مالی جهانی‌شده کنونی که توسط نهادهای رسمی علنی و محافل قدرت‌مند مخفی با سازوکار بازارهای مالی در خدمت انبیاشت سرمایه، سود و دارایی در دست شمار بسیار محدودی از صاحبان سرمایه مدیریت می‌شود، در تضاد با منافع اکثریت عظیم مردم جهان است و الزاماً به تهی کردن حق حاکمیت مردم از مضمون خود، جنگ، ویرانی، چاول، نابرابری، فقر، غارت، همه انواع تعیض و نیز نابودی زیست يوم مناسب برای ادامه حیات بشر و گونه‌های جانوران و گیاهان منجر می‌شود.

(۶) برپایی جهانی مبتنی بر ارزش‌های انسان‌محور «سازمان نوینیاد» منوط به غلبه بر سرمایه‌داری است. «سازمان نوینیاد» بخشی از جنبش و پیکار جهانی با همه نظامهای غارت‌محور و مخالف نظام حاکم سرمایه‌داری در همه اشکال آن است.

(۷) «سازمان نوینیاد» تجلی و تحقق آرمان‌های خود را در «سوسیالیسم» می‌داند. سوسیالیسم مجموعه‌ای است پیوسته از سه‌گانه ارزش‌ها، جنبش‌ها و جامعه سوسیالیستی و مبارزه‌ای است آگاهانه و جاری برای غلبه بر همه نظامهای غارت‌گر و چاول‌محور.

(۸) ساختار سیاسی مورد نظر «سازمان نوینیاد» ساختاری مبتنی بر حق انتخاب آزادانه مردم، کثرت‌گرایی و محدود بودن زمانی همه مقام‌های حکومتی و منصب‌های مبتنی بر نمایندگی مستقیم یا غیرمستقیم

مردم است. «سازمان نوینیاد» مخالف استبداد، حکومت کیش‌بنیان (ایدئولوژیک)، تمرکزگرایانه و موروثی و هر ساختار حکومتی است که برای یک گروه اجتماعی موقعیتی ویژه در آن تعییه شده باشد.

(۹) خواست «سازمان نوینیاد» حفظ آزادانه و داوطلبانه یکپارچگی سرزمندی ایران و تأمین وسیع‌ترین حد ممکن اعمال اراده غیرمت مرکز و مستقیم مردم در همه مناطق کشور و تأمین و تضمین برابر حقوقی گروههای مختلف قومی و دینی - عقیدتی در سراسر کشور است.

(۱۰) باور «سازمان نوینیاد» تأمین و تضمین امکانات آموزشی برابر برای همه کودکان، نوجوانان و جوانان صرف نظر از خاستگاه طبقاتی، اقتصادی، قومی و اجتماعی آنان و اختصاص هزینه بسته برای نظام آموزشی عمومی با هدف کشف و شکوفایی استعداد بکایک فرزندان ایران است. «سازمان نوینیاد» برای تحقق این پیش‌شرط معتقد به بربایی نظام آموزشی رایگان در تمام سطوح آن و مخالف هر حدی از خصوصی‌سازی در نظام آموزشی است.

راستاههای راهبردی و منش مبارزه سیاسی

(۱۱) نزدیک به چهار دهه است که در میهن ما ایران، نظام جمهوری اسلامی حاکم است. جمهوری اسلامی، نظامی است دین‌سالار و ولایی، سرمایه‌دارانه، تعیض‌آمیز، استبدادی و امنیتی که در دوران حیات خود را در همه شریانهای میهن ما شیوع داده است. ولایت فقیه به عنوان عمود خیمه نظام در تضاد و تناقض آشکار با مردم‌سالاری و حق حاکمیت مردم بر سرنوشت خویش است. «سازمان نوینیاد» مبانی و ساختار نظام جمهوری اسلامی را در تضاد بنیادین با نیازهای کشور و مردم و آماجها و مبانی برنامه خود می‌داند و باور دارد لازمه تحقق آزادی و دیگر مصادفهای حقوق بشر، مردم‌سالاری، عدالت اجتماعی، پیشرفت و رفاه و تأمین برابری و برابر حقوقی همه مردم ایران و رفع هر گونه تعیض و ستم و رشد و توسعه هم‌خوان با نیازهای زیست بوم را تحول ارکان و ساختار حیات سیاسی، فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی کشور و برقراری نظامی مردم‌محور در شکل جمهوری عرفی مبتنی بر مردم‌سالاری به جای جمهوری اسلامی است. محور مبارزه سیاسی «سازمان نوینیاد» این تحول بنیادی است.

(۱۲) راهکار مطلوب «سازمان نوینیاد» برای این گذار برگزاری انتخابات آزاد با مختصات شناخته شده جهانی است. در این راه «سازمان نوینیاد» به سازمان‌بایی مبارزه مسالمت‌آمیز مردم در راه تحقق اهداف پیش‌گفته وفادار است و در این چارچوب از همه شیوه‌های ممکن مبارزه پشتیبانی و به سهم خود در سازماندهی و کاربست آن مشارکت می‌کند. همزمان «سازمان نوینیاد» از هر اقدام، گام و روند هر چند کمدامنه اصلاحات درون‌حکومتی در راستای نیازهای میهن و مردم و آرمان، آماج و برنامه خود استقبال می‌کند. «سازمان نوینیاد» مخالف به خشونت کشیده شدن مبارزات مردم است.

(۱۳) «سازمان نوینیاد» علاوه بر خواست‌ها و نیازهای مشترک و عمومی جامعه ایران، پیکار همه طبقات، اقسام و گروههای اجتماعی تحت ستم طبقاتی، فرهنگی و اجتماعی را نمایندگی می‌کند. نیروی اجتماعی مادی و معنوی بالقوه مورد نظر «سازمان نوینیاد» برای تحقق دگرگونی‌های موردنیاز جامعه ایران همه رحمت‌کشان و آفرینندگان نعم مادی و معنوی، روشن‌فکران آزادی‌خواه و دادپژوه و انبوه دانش‌آمoran، دانشجویان و جوانان یووا و نوجوان ایران‌اند.

(۱۴) «سازمان نوینیاد» با تأکید بر عزمی مبتنی بر مبارزه مستقل در راه تحقق آماج‌های خود، آماده گفتگو و همکاری با همه نیروهایی است که در سطوح مختلف دارای همسویی آماجی - برنامه‌ای با آن‌اند، در راه عقب نشاندن حکومت ولایی، برگزاری انتخابات آزاد، استقرار آزادی، تحقق حقوق بشر، برقراری عدالت اجتماعی و بربایی جمهوری عرفی مبتنی بر رأی آزادانه مردم مبارزه می‌کند و کیش‌گر راه رفاه و بهروزی مردم و آبادانی و سریلنگی ایران و ایرانی‌اند.

(۱۵) همچنین «سازمان نوینیاد» از همسویی‌های موجود با اصلاح‌طلبان پی‌گیر حکومتی، که منتقد استبداد حاکم‌اند و نیز هواداران آزادی‌خواه و میهن‌دوست نظام پادشاهی، که مخالف استبداد سلسlea

پهلوی‌اند، استقبال می‌کند و با التزام به موازین آمادگی و برنامه‌ای خود و در چارچوب آن، مدافعان گفتگو و همکاری سیاسی با آنان است.

(۱۶) «سازمان نوینیاد» خواهان تلاش برای تنشیزدایی در روابط ایران با همه کشورهای جهان و برقراری بالاترین سطح روابط دیپلماتیک ممکن با آن‌هاست. «سازمان نوینیاد» مبارز پی‌گیر راه صلح و مخالف سرسخت نظامی‌گرایی و جنگ‌سالاری در منطقه و جهان و باورمند به عاری کردن خاورمیانه از سلاح‌های هسته‌ای و دیگر سلاح‌های کشتار جمعی است. «سازمان نوینیاد» خواهان برقراری روابط دوستانه مبتنی بر حسن هم‌جواری با همه همسایگان ایران و برنامه‌ریزی راهبردی در راستای توسعه متوازن مجموعه منطقه است. سازمان معتقد به ایفای نقش محوری سازمان ملل متحد در مدیریت بحران در راستا جهان و خواهان مشارکت فعال ایران در حل مسالمت‌آمیز چالش‌ها و بحران‌های منطقه‌ای در چارچوب این سازمان است.

به سوی حزب!

سند حاضر کوششی است در راستای پاسخ به ضرورت تشکیل حزب سوسیال دموکرات ایران و به منظور تشکیل "اتحادیه سوسیال دموکرات‌های ایران" که بتواند تا فراهم شدن شرایط تشکیل حزب در ایران، وظایف آرا بر عهده بگیرد.

در تهیی بخش "نگاه ما" از استناد احزاب سوسیال دموکرات اروپا بهره گرفتم و در تنظیم دو بخش "مقدمه" و "در راه ساختن ایران آزاد و آباد" بیشترین بهره را از بیانیه تاسیس اتحاد جمهوری‌خواهان ایران و منشور ۹۱ برده ام، بسیاری از بند‌ها و فرمول‌ها را بدون تغییر رو نویسی کرده‌ام. جرا که هم فرمول‌ها دقیق و درستند و هم مایل بودم که ادامه کاری حفظ شود و کوشندگان بیش از این، در بنای آینده حضور بایسته را داشته باشند.

بند هایی از بخش سوم، می توانست کوتاه، خلاصه و یا حتی حذف شوند. این کار اما، جز کوتاه نویسی ثمری نداشت. بودن چنین بند هایی که با شفاقت و قدرت مطالبات مهم و ملی را بیان می کنند، ارزشمند هستند حتی اگر فقط بیان شفاف تر بند های فشرده برنامه ای باشند.

احمد پورمندی

به سوی حزب!

مقدمه

ملت ما بیش از یک صد سال است که برای کسب حقوق شهروندی، تحقق عدالت و جمهوریت، به مفهوم ایجاد و تداوم حکومتی شفاف، پاسخگو و برآمده از رای و خواست مردم، میکوشید. با وجود امضای منشور جهانی حقوق بشر و سایر کنوانسیونهای جهانی، هیچ کدام از حکومتهاي معاصر ایران تن به اجرای مفاد آن نداده اند. مهار قدرت در ایران چالشی سخت و طولانی است. ملت ما با رارها در تاریخ خود تلاش نموده تا نهاد قدرت و حکومت را در ساختاری قانونی، منضبط و تفکیک شده قرار دهد و به کریش در برابر اراده خود وادرد. تجربه دو بار انقلاب، هیچ کدام، به تشکیل و یا دوام دولتهاي مردم‌سالار و پاسخگو نینجامیده، هر بار سقوط ساختار پیشین زمینه ای شد برای رایش و بقای دوباره حکومتهاي خودکاممه و مستبد. هم اکنون کشورمان ایران در موقعیتی خطیر قرار دارد، خودکامگی و استبداد با سو استفاده از شعارهای دینی، ارزشهاي اخلاقی جامعه را بازیجه دست خود قرار داده و با زیر با گذاشتن حقوق بشر و نهادیه کردن نظام تبعیض و تحقیر، تلاش دارد تمامی منابع و امکانات جامعه و کشور را فقط در خدمت حفظ و بقای قدرت و نظام قرار دهد. نتیجه این خودکامگی و استفاده ایزاری از ارزشها، چیزی جز خفغان

سیاسی، فساد سیستماتیک، بیکاری میلیون ها انسان، فقر و فروپاشی اقتصادی و اجتماعی، رکود فرهنگی، انزواج جهانی و قربانی بیشمار نبوده است.

حرکت اصلاح طلبانه دوم خرداد توانست حقوق اساسی مردم و آزادیهای فردی و اجتماعی را ثبت کند. یکی از علل این ناکامی، سرسختی اقتدارگرایان در تداوم استبداد بوده است، اما علل دیگر آنرا باید در محدودیت برنامه سیاسی اصلاح طلبان، تناقضات نظری، انکای یک سویه بر طرفهای قانون اساسی و کم توجهی به سازماندهی نیروهای جامعه مدنی جستجو کرد. این تجربه نشان داد که اصلاحات تدریجی و قانونی به میانجی مجلس و قوه مجریه، بدون تکیه به نیروی سازمان یافته مردم، به سرانجام نخواهد رسید

جنبیش سیز مردم ایران، با درس آموزی از علل ناکامی جنبیش اصلاحات دوم خرداد، با تکیه بر جامعه مدنی و حضور مستقیم مردم در صحنه، یک تلاش بزرگ ملی بود که پایان دادن به تعطیل و تعليق فضول و اصول مربوط به حقوق ملت در قانون اساسی را وجهه همت خود ساخت تا مقدمات و شرایط برگزاری انتخابات آزاد، منصفانه و سالم را فراهم سازد. گرچه سرکوب خشن، جنبیش سیز را از دستیابی به اهدافش در مرحله نخست بار داشت، اما این جنبیش که راه تحول مسالمت کشور و گذار به دموکراسی را گشود، در متن جامعه به حیات خود ادامه داد

جنبیش گستردۀ دیماه 1396 که در جریان آن جوانان و مردم به جان آمده از فقر، تبعیض، تحیر و فساد سیستماتیک به خیابان آمدند تا خشم و ازیجار خود را نسبت به حکومت اقتدارگرایان اعلام کنند، نقطه عطف نوبنی را در جنبیش مردم ایران برای دستیابی به آزادی، برابری و حقوق شهروندی رقم زد

منشور " به سوی حزب" تلاشی است برای مستند کردن اصول، منش و ارزشهایی بر آمده از گنجینه اخلاقی انسانی و تلاش چند قرن گذشته مردم ایران و مردمان سراسر گیتی برای تولدی دیگر در جهت ایجاد حکومتی پاسخگو، روادار و برآمده از اراده مردم، تلاشی که جنبیش سیز و خیزش دی آخرين و مهم ترین فراز معاصر آن بوده اند.

نگاه ما

۱. آزادی، برابری، همبستگی، صلح و حفظ محیط زیست، ارزش های بنیادی سوسیال دموکراسی هستند که بر پایه آنها می توان و باید ساختار جامعه را بنا نهاد و توسعه متوازن و پایدار آنرا متحقق کرد.

۲. در تدوین تئوری ناطر بر ساختار جامعه مبتنی بر ارزش های بنیادی، کار انسانی و بویژه کار دانش بنیاد، عامل اصلی تولید و توسعه پایدار است.

۳. در توسعه همه جانبه کشور، توسعه اقتصادی مبتنی بر نقش محوری دانش و کار انسانی، نقش تعیین کننده دارد و ساختار های سیاسی، اجتماعی و فرهنگی، در روند تاثیر و تاثیر مقابل، تحت تأثیر تعیین کننده شرایط اقتصادی قرار دارند.

۴. آزادی :

"حقوق شهروندی" مانند آزادی عقیده، بیان، انتخاب، دسترسی به اطلاعات و تشکل و "حقوق فردی" در گزینش شغل، نوع تحصیل، گزینش همسر، آزادی رفت و آمد در داخل و خارج از کشور و رهائی از گرسنگی، فقر، بی سوادی، تفرقه، عوارض تعلقات قومی، جنسی و دینی از جمله پیش شرط های اصلی "آزادی" به معنی توانایی هر فرد در گزینس راه دلخواه خود و هدایت زندگی خوبیش است.

مبدأ "آزادی" فردی است، اما تحقق آن به تغییرات در جامعه و عرصه اقتصاد و کار وابسته است.

۵. برابری:

برابری که به صورت برابری همه شهروندان، مستقل از سن، جنس، دین و باور، وابستگی طبقاتی، قومی و نظایر آن، در مقابل قانون، در انشای قانون و در دستیابی به فرصت ها و اطلاعات تجلی می یابد، به مفهوم حقوق مساوی همه، برای دخالت در امور جامعه ایست که در آن زندگی می کند. این برابری منکری به توزیع مناسب منابعی است که برای آزادی انسان ها دارای اهمیت هستند.

6. همبستگی:

"همبستگی" به مفهوم مسولیت انسانها در برابر یکدیگر و وابستگی آنها به یکدیگر است که اتحاد را در سطح متفاوت برای دستیابی به اهداف مشترک ضروری می سازد. بدون همبستگی ملی میان همه ساکنان کشور، تاسیس دولت مدرن حقوقی و تامین و تضمین صلح اجتماعی ممکن نخواهد بود و بدون همبستگی مردم زحمتکش، طبقه کارگر و همه اقشار تحت ستم و تعیین با یکدیگر، مهار مراکز قدرت و ثروت و تحمل همبستگی ملی به آنها، عملی نخواهد شد. برای آنکه جهان ما به جای بهتری برای زندگی نوع بشر در صلح و آرامش بدل شود، همبستگی جهانی در همه سطوح ممکن، امری ضروری است.

7. سوسیال دموکراسی بویژه در مقابله با جهات منفی پدیده "جهانی شدن" و مهار شکاف های عظیم میان اقلیت بسیار کوچک ابر ثروتمندان و اکثریت عظیم انسان های محروم جهان، از ایجاد مکانیسم های جهانی مبتنی بر همبستگی مردم جهان برای ایجاد نظمی انسانی و عادلانه حاکمیتی می کند.

جهان ما نیازمند حبشهی جهانی است که حرص، طمع و ان دونلوژی طبقه میلیارد را به جالش گرفته، جهان را به عدالت اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی رهنمون شود.

8. "همبستگی"، آزادی" و "برابری" در هم تنیده اند. برابری، پیش نیاز آزادیست. همبستگی پیش نیاز برابریست و آزادی و برابری پیش نیاز همبستگی هستند. خواست آزادی، برابری و همبستگی سوسیال دموکرات ها از سوی منافع کسانی حمایت می شود که در فقدان آزادی و برابری از نفوذ بسیار کمی در اداره جامعه ای که در آن زندگی می کند، برخوردارند. مدیریت تضاد کار و سرمایه و سایر تضاد های اجتماعی برای اصل همبستگی و ایجاد توارن قادری که در آن به منافع کارگران و همه شهروندان کمتر برخوردار نیز به همان اندازه منافع سرمایه داران و اقشار برخوردار اهمیت داده شود، بخش مهمی از جهان بینی سوسیال دموکراتیک ماست. سوسیال دموکراسی ما در برخورد منافع کار و سرمایه، بدون آنکه منافع سرمایه و الزامات توسعه متوازن و پایدار را نادیده بگیرد، منافع کار و اقشار نابرخوردار و لایه های میانی جامعه را نمایندگی می کند.

9. دموکراسی به میانه عالی ترین روش سازمان دادن حکومت و مدیریت جامعه، محصول هم پیوندی درونی و عملکرد متوازن آزادی، برابری و همبستگی است. دموکراسی مکانیسم شکل گیری اراده اکثریت مردم، در جریان انتخابات آزاد مبتنی بر گفتمان عقلانی است که در نتیجه آن برنامه و مسویین اداره کشور برای دوره ای معین و نیز مکانیسم تامین و تضمین حقوق اقلیت ها مشخص می شود. هر انتخاباتی که از مدار گفتمان عقلانی خارج شود و به نتیجه ای مغایر با حقوق بشر و دموکراسی منجر گردد، فاقد مشروعیت است.

10. حکومت نماینده هیچ دینی نیست و ضمن استقلال از نهادهای دینی و احترام برابر و بدون تعیین برای تمامی ادیان و برهیز از دخالت و اعمال نفوذ در نهاد های دینی، حضور همه مومنان در امور سیاسی را فرصتی برای توانمند سازی جامعه می داند. قوانین، فرمانیں دولتی و احکام قضائی بر پایه دلایل عقلی موجود که در انحصار هیچ مکتب و بخش خاصی از جامعه قرار ندارد، تدوین می شوند.

11. صلح جهانی، ارزشی فرا ملی، فراگروهی و فراطبقاتی است که برای تامین و حفظ آن، تقویت گفتمان صلح، ایجاد و تقویت ساختار های جهانی مبتنی بر همبستگی انسانها با

یکدیگر، با هدف امتحان سلاح های کشتار جمعی، خلع سلاح جهانی و نهادینه کردن گفتگو به مثابه یگانه وسیله حل و فصل معضلات بین کشورها از ضرورتی مبرم برخوردار است.

12. زمین خانه مشترک ماست. استفاده آزمودن و جهانی کنترل، به تولید بی رویه گازهای گلخانه ای، لازم الاجرا و مکانیسم های نیرومند و جهانی کنترل، گرم شدن زمین، گسترش بیابان ها، آلودگی هوا و آبها، کاهش ذخیر آب های زیر زمینی و...، منجر شده و فجایع عظیم، زیست-بوم مشترک ما را تهدید می کند. پاسداری از صلح جهانی و حفظ محیط زیست از ارزش های بنیادی ماست و ما خود را حائزی از جنبش جهانی برای حفظ صلح و محیط زیست می دانیم.

در راه ساختن ایرانی آزاد و آباد

1. قانون اساسی و نظام جمهوری اسلامی که برپایه تبعیض میان شهروندان بنا شده با حق حاکمیت مردم ناسازگار است. استراتژی سوسیال-دموکرات ها، تغییر قانون اساسی و ساختار سیاسی جامعه از راههای مسالمت آمیز و با تکیه بر جنبش های سازمانیافته مردم و اشکال گوناگون نافرمانی مدنی، برای استقرار جمهوری عرفی در ایران است. ما در راستای تحقق این استراتژی، از هر نوع تلاش برای استفاده از طرفیت های قانون اساسی و تحقق تغییراتی در آن، در جهت نزدیکی به اعلامیه جهانی حقوق بشر پشتیبانی می کیم. ما دستیابی به توافق میان مجموعه نیرو های ایزوپیسیون ملی و دمکرات با بخش هایی از حکومت به انتکای جنبش های مردمی و مدنی، به منظور برگزاری انتخابات آزاد، سالم و منصفانه را مناسب ترین و عملی ترین راه گذار به دموکراسی می دانیم.

2. جمهوری اسلامی با درآمیختن دین و دولت، ولی فقیه را بر سرنوشت مردم قیم و حاکم ساخته و حق حاکمیت را از ملت سلب کرده است. رهبری جمهوری اسلامی مقامی غیر پاسخگوست که از طریق نهادهای انتسابی راه را بر گشاپیش فضای سیاسی بسته و مهمترین نقطه اتکاء سیاست اختناق و سرکوب در ایرانست. از این رو نهاد ولایت فقیه، به مثابه مانع اصلی استقرار جمهوری، نخستین آماج مبارزه در راه دموکراسی است.

3. مناسبترین شکل تحقق مردم سالاری در ایران نظام جمهوری پارلمانی بر اساس تفکیک قوای سه گانه و تضمین حقوق و آزادیهای فردی و اجتماعی مندرج در اعلامیه جهانی حقوق بشر و میناوهای ضمیمه آن است. اصل تناوب قدرت و انتخابی بودن سران کشور و دولت، هرگونه ادعای امتیاز موروثی، دینی و مسلکی را در امر حکومت بی اعتبار می سازد.

4. نظام جمهوری بر اساس جدایی دین و مسلک از حکومت استوار خواهد بود، بدون آنکه مانع حضور و مشارکت بیرونی هیچ مذهب و مسلکی در عرصه سیاست باشد. این جدایی امکان همزیستی دموکراتیک بیرونی همه ادیان و مذاهب و عقاید را در کنار یکدیگر فراهم می آورد و دولت را از دخالت در عرصه خصوصی و زندگی شخصی شهروندان باز می دارد.

5. توسعه پایدار

تامین عدالت اجتماعی در ایران در گروی "توسعه پایدار و متوازن" کشور است. ما تدوین الگوی توسعه پایدار ایران و تدوین راهکار های مناسب جهت حضور موثر و کارآمد کشور در تقسیم کار جهانی را وظیفه ای مهم و مبرم می دانیم و در جهت انجام آن می کوشیم.

جهان ما در سر آغاز قرن بیست و یکم در آستانه چرخش تمدنی بزرگی قرار دارد. فن آوری های مربوط به نانوتکنولوژی، بیوتکنولوژی، عصب شناختی و فن آوری های اطلاعاتی جوامع انسانی را به سرعت در هم می نورند. "جهانی شدن" و "دیجیتالیزه شدن" به مثابه دو "ابر چالش" قرن 21، می توانند توسعه پایدار

کشورمان را شتاب دهند و در خدمت ایجاد ایرانی آزاد، با اقتصادی شکوفا و جامعه ای توانمند قرار بگیرند. تدوین الگوی توسعه پایدار کشور، در گروی شناخت عمیق این ابر جالش ها، دمسازی با آنها و بهره جوئی از ظرفیت های عظیمی است که می تواند روند عبور از توسعه نایافنگی را تسريع کند.

5-1 - نفت و توسعه پایدار:

هم اکنون 30 درصد بودجه و 60 درصد اقتصاد ایران را نفت تشکیل می دهد و این اقتصاد به شدت "نفت محور" و معناد به نفت است. فساد، استبداد و ساختار معیوب اقتصاد ملی ناشی از کنترل دولت و حکومت مبتنی بر ولایت فقیه بر صنایع نفت و گاز و در آمد های حاصل از فروش آن است و مدام که این شریان حیاتی اقتصاد فقاهتی-راننی-mafianی-دولتی قطع نشود و مدیریت و کنترل مردم نهاد بر منابع و صنایع نفت و گاز اعمال نشود، سخنی از بازسازی دموکراتیک اقتصاد ملی و توسعه پایدار نمی تواند به میان بیاید.

(طرح مشروح در ضمیمه شماره 1)

6. حقوق و مسئولیتهای فردی

ایران بی هیچ گونه شرطی به همه ایرانیان تعلق دارد و نمی توان ایرانی را از حق ملیت و یا خروج از آن محروم کرد.

حقوق شهروندی برای تمامی ایرانیان یکسان است.

تمامی شهروندان و ساکنین ایران و تمامی افرادی که به هر شکلی تحت حوزه قضایی، اختیار و یا قلمرو قدرت دولت ایران قرار دارند از حقوق اولیه انسانی بر اساس اصول مندرج در اعلامیه جهانی حقوق بشر برخوردار می باشند.

رعایت قانون مسئولیت تمامی شهروندان است.

هر ایرانی حق دارد محل سکونت خویش را انتخاب و آزادانه در هر جای کشور رفت و آمد کند. هیچ ویژگی از جمله جنسیتی، زبانی، دینی، عقیدتی، طبقاتی و یا اجتماعی نمی تواند منشا تبعیض و برتری بین شهروندان شود.

اراده مردم ایران اساس تمامیت ایران و سرجشیمه قدرت حکومت است، این اراده بایستی در انتخاباتی آزاد و شفاف با رعایت برابری و کلیه موازین بین المللی با امکان شرکت کلیه شهروندان ایران شود.

هر ایرانی از حق آزادی اندیشه بدون هیچ محدودیتی برخوردار است.

هر ایرانی از آزادی بیان مطابق منشور حقوق بشر برخوردار است.

هر ایرانی از آزادی آرایش و پوشش در گستره عمومی برخوردار است.

هر ایرانی حق ایجاد هر گونه تشکل اجتماعی، سیاسی، فرهنگی و مذهبی و عضویت در آن را دارد.

هر ایرانی حق برگزاری و شرکت در هرگونه گرد هم آیی خشونت برهیز به هر منظور، را دارد.

هر ایرانی حق زندگی آزاد، انتخاب شدن، انتخاب کردن، امنیت و کسب سعادت را دارد.

هر ایرانی حق آزادی دین و اعتقاد و آزادی از دین را دارد.

سطح زندگی شرافتمدانه حق هر ایرانی و خانواده اش است. زندگی شرافتمدانه تضمین کننده دسترسی به خدمات بهداشتی، اجتماعی و آموزشی و حداقل مایحتاج اولیه شامل خوارک، پوشک و مسکن است.

هر ایرانی حق دسترسی رایگان به آموزش پایه را دارد.

هر ایرانی حق انتخاب پیشه و تعیین سرنوشت اقتصادی خوبش را دارد، آزادی فعالیت اقتصادی حق بنیادین هر ایرانی است.

مالکیت خصوصی محترم است و بایستی از دست اندازی دیگران چه اشخاص و چه نهاد های غیر مسؤول

پاسداری شود. تنها دولت می تواند به منظور تنظیم عملکرد سالم "اقتصاد اجتماعی بازار بینیاد" با وضع قانون، محدودیت های ضرور در بهره وری از حقوق ناشی از مالکیت واحد های اقتصادی را اعمال کند.

حریم شخصی و خانوادگی افراد و جنبش اجتماعی آنان بایستی مورد احترام و محفوظ باشد.
هر ایرانی حق انتخاب زندگی جنسی خویش را دارد.

آفرینشاهی علمی، ادبی و هنری متعلق به آفریننده آن است. مالکیت افراد بر هر گونه نوآوری، اختراع و تولید فکری می باید محترم شمرده و پاسداری شود.

7- حقوق زنان

زن مالک تن و روان خویش است و فرا از هر گونه قید و بند پدر سالارانه سرنوشت خود را در دست دارد.

انتخاب پوشش حق بدیهی و انسانی زن است و قانون حجاب اجباری تحقیر زن و مرد ایرانی است.
هیچ محدودیت و تبعیضی علیه شرکت همه جانبه زنان در تمامی امور جامعه نمی توان قابل شد. قانون باید با اعمال تبعیض مثبت به سود زنان، راه غلیه بر تبعیض های نهادیه شده را به سود زنان هموار کند.
پیشرفت همه جانبه جامعه در گرو شکوفا شدن تواناییهای زنان در گستره همگانی است.
تمامی موانع و محدودیتهای پیش روی زنان جهت کسب بالاترین مقامهای سیاسی، اجتماعی، اقتصادی، نظامی و علمی در جامعه می باید برچیده شوند.

زنان در تمامی زمینه های حقوقی از جمله حقوق قضایی و کیفری با مردان برابرند. هیچ گونه تفسیر و اجرای تبعیض آمیز قانون به زبان زنان، قابل قبول نیست.
زنان در دوره بارداری و زایمان از حق ویژه در زمینه حقوق کار برخوردارند.
مبارزه با خشونت علیه زنان مسئولیت اخلاقی و فرهنگی جامعه و تک نک شهروندان است، حکومت در برچیدن تمامی زمینه های خشونت علیه زنان تکلیف قانونی دارد.

8- حقوق نیروی کار و گروههای اجتماعی

تشکیل خانواده حتما بایستی با رضایت کامل هر دو طرف صورت گیرد.
حق تجمع خشونت پرهیز از حقوق بینیادین جامعه است.
پاییندی به موازین سازمان بین المللی کار (که ایران یکی از امضا کنندگان آن است) لازمه تنظیم و اجرای قوانین کار در کشور است.
ایجاد تشکلهای کارگری، صنفی و شوراهای کارگری از حقوق بینیادین نیروی کار و متخصصان می باشد.

قانون، حق کارگران برای تشکیل سندیکا، اتحادیه و صندوق های کارگری را تضمین می کند.
در تمام بنگاه های اقتصادی بزرگ و متوسط تشکیل شوراهای کارکنان بوسیله قانون تضمین می شود.
این شورا ها از حق مشارکت در تصمیم گیری در زمینه مستمزد ها، اخراج نیروی کار، بازخريد و بازنشستگی پیش هنگام، امنیت، نظم و بهداشت محیط کار و ظایر اینها برخوردارند.

تعیین حداقل مزد ضروری است و می باید تامین کننده حداقل نیازهای اولیه زندگی باشد، قانون پرداخت مزد و حقوق بدون تعییض را تضمین می کند.
حق اعتراض از حقوق اساسی نیروی کار است و همه شهروندان از حق بیمه درمانی، بیکاری و بازنشستگی برخوردارمی شوند.

9- حقوق اقلیتها

ایران کشوری است متشكل از اقوام، فرهنگها، زبانها و ادیان گوناگون که همگی از حقوق شهروندی یکسان برخوردارند.

تنوع قومی، زبانی و دینی یکی از بزرگترین سرمایه های انسانی و اجتماعی کشور ماست که می باید در

نگاهداری آن کوشید.

تمامی اقلیتها به ویژه قومی، دینی و زبانی حق نگاهداری و گسترش فرهنگ ویژه خود و سخن گفتن و آموزش به زبان مادری و گویش محلی خویش و ایجاد و گسترش مناسبات فرهنگی با همگان قومی خود در کشورهای همسایه را دارند.

با اینکه رای اکثریت نمیتوان حقوق هیچ اقلیتی را محدود و محدودش کرد.

حقوق تمامی اقلیتها میباید در مفاد قانون اساسی در نظر گرفته شود. " عدم تمرکز توسعه محور" و تبعیض مثبت به سود مناطق پیرامونی و نابرخوردار کشور، باید بوسیله قانون تضمین شود. دگرباشان همچوں دیگر شهروندان در تمامی زمینه های حقوقی از جمله حقوق قضایی و کیفری با دیگران برابرند.

سرکوب هم میهیان بهائی ما و اعمال ستم علیه آنها مایه شرم‌سازی است و پایان بلاذرنگ سرکوب و ستم علیه بهاییان و تعمنی و تضمین حقوق شهروندی آنها، بوسیله قانون، دولت و جامعه مدنی تضمین می شود.

هم میهیان افغانی اصل ما به مثابه شهروندان ایران از همه حقوق شهروندی برخوردار می شوند و به تبعیض علیه افغانستانی های مقیم ایران پایان داده می شود.

10-عدالت قضائی

اجرای قانون و عدالت نباید به انتقامگیری و خشونت منجر شود. دستگاه دادگستری و ساختار اداری آن بیطری، مصون و مستقل از دیگر ارکان قدرت و سیاست می شوند.

دادگاه های ویژه منحل و تشکیل این قبیل دادگاه ممنوع می شوند.

قضاؤت در موارد غیر جنائی به نهادهای مردمی و خانه های انصاف منتخب مردم واگذار می شود. همه در برابر قانون برابرند، هیچ گونه تفسیر آمیز قانون قابل قبول نیست. گسترش عدالت در جامعه وظیفه ای است انسانی و همگانی، بر تمامی شهروندان است که در برابر بیداد پایداری کنند.

هر کسی بیگناه است مگر اینکه در دادگاهی مطابق موازنین بین المللی محاکمه و مجرم شناخته شده باشد.

هر کسی حق آزادی و امنیت شخصی دارد و بدون حکم جلب و یا احراز حرم نمیتوان کسی را خودسرانه دستگیر کرد و یا در حصر قرار داد.

هر متهمنی حق دسترسی به وکیل مدافع به انتخاب خود و دادرسی در کوتاه ترین زمان ممکن را دارد. هر کسی که بدون طی مراحل قانونی دستگیر و یا زندانی شده باشد حق جبران خسارت خواهد داشت. هر گونه آزار جسمی و روحی به خصوص آنجه به گرفتن جان انسان بینجامد تامین کننده عدالت نیست. مجازات بی نم و غیر انسانی اعدام لغو می شود.

اداره زندانها و بازداشتگاهها شفاف است و دسترسی نهادهای مدنی و حقوقی ملی و بین المللی به زندانها و زندانیان ممکن همواره ممکن خواهد بود.

11-حکومت نهادها و ساختارهای وابسته به آن ،

حکومت ساختاری است قراردادی که بازتاب اراده تمامی ملت ایران است که در ساختاری قانونی، منضبط و تغییک شده تجلی میباید. اراده اکثریت نمیتواند موجب پایمال شدن حقوق اقلیت شود.

حکومت میباید از دخالت و اعمال نفوذ در نهادهای دینی اکیدا پرهیز کند و احترام برابر و بدون تبعیض برای تمامی ادیان قابل باشد.

حکومت نماینده هیچ دینی نیست و باید مستقل از نهادهای دینی باشد.

ساختار حکومت بایستی مابع تمرکز قدرت و ایجاد انحصار در عرصه عمومی و اداره کشور شود.
نهاد حکومت حق سربرستی پدرسالارانه (قیمومیت) جامعه را ندارد و باید در مورد اراده و کردارش در برابر مردم پاسخگو باشد.

حکومت باید حقوق و حاکمیت تمامی ملت‌های جهان را محترم بشمارد.
حکومت حق ندارد به صورت خودسرانه حریم خصوصی افراد را نقض کند.
منابع و ثروتهای ملی متعلق به تمامی ملت است. کارگزاری و استخراج منابع و ثروتهای ملی وابسته به اراده ملت است که می‌تواند بوسیله نهادهای برگزیده مردم و مستقل از دولت مدیریت شود.
نهادهای دولت و کارگزاران آن حق سو استفاده از منابع و ثروتهای ملی را ندارند.
دولت نباید استقلال مالی از ملت داشته باشد، منع درآمد دولت صرفاً از ملت است.
مسئولیت تامین هزینه اداره و پیشرفت کشور بر دوش شهروندان و شرکتهای اقتصادی و خدماتی است که از طریق انواع مالیات تامین می‌شود.
حکومت باید تضمین کننده امنیت و سلامت انتخابات (بر اساس موارین بین المللی) و فراهم کننده امکان نظارت کامل و بدون قید و شرط نهادهای مردمی باشد.
حکومت حق انحصار رسانه‌های عمومی را نداشته و نمیتواند رسانه‌های خصوصی را به طور خودسرانه محدود کند.
حکومت حق ندارد دست اندکاران و خبرنگاران رسانه‌ها را به خاطر خبر رسانی و فاش گوبی در مورد خطاهایی که مربوط به گستره عمومی می‌شود، مورد پیگرد قرار دهد.
حکومت بایستی در گسترش و آموزش فرهنگ عدم خشونت پیشرو باشد.
قانون اساسی بازتاب خواست مردم است و تغییر آن منوط به اراده ملت است.
تمامی نهادهای حکومتی وظیفه دارند که قانون اساسی را بدون کم و کاست و بی تبعیض اجرا کنند.

12- نیروهای مسلح

وظیفه نیروهای مسلح اعم از ارتش، پلیس و نیروهای امنیتی حفظ امنیت شهروندان و باری رسانی به آنها می‌باشد.
نیروهای مسلح نباید در خدمت مقاصد و دیدگاههای سیاسی هیچ گروهی در بیاند و یا در امور اقتصادی وارد بشوند.
تمامی شهروندان ایرانی حق عضویت در نیروهای مسلح اعم از ارتش، پلیس و نیروهای امنیتی را دارند.
اعضای رسمی نیروهای مسلح و نیروهای امنیتی حق عضویت در احزاب سیاسی را ندارند.
اعضای رسمی نیروهای مسلح و نیروهای امنیتی موظف به رعایت نظامنامه مبتنی بر حقوق بشر می‌باشند.

13- منابع طبیعی، میراث فرهنگی و حفاظت از زیست محیط ایران

منابع طبیعی، میراث فرهنگی، بناهای تاریخی و محیط زیست بزرگترین و مهم ترین دستمایه ملی و جغرافیایی کشور می‌باشند.
بهره برداری اقتصادی نباید موجب نابودی یا صدمه جبران نابذیر به منابع طبیعی کشور شود.
توسعه پایدار در گرو نگاهبانی و حفظ منابع طبیعی و محیط زیست است.
نگاهبانی و حفظ منابع طبیعی و محیط زیست مسئولیتی است بر دوش همه شهروندان.
هر گونه تخریب خود سرانه و دست اندازی محیط زیست توسط هر شخص و یا نهادی ممنوع است.
حکومت موظف است که قوانین ارزیابی زیست محیطی را مدون و اجرا کند.
حیوانات در این کره حاکی با انسان شریک هستند، رعایت حقوق آنها الزامی است.
هر گونه نقض حقوق حیوانات ضریب ای است به بیکره انسان متمند، جلوگیری از خشونت و آزار کور حیوانات وظیفه تمامی افراد جامعه است.

پایه و اساس سیاست خارجی دفاع از حق حاکمیت و منافع ملی، تسریع توسعه همه جانبه اجتماعی-اقتصادی، حفظ صلح، محیط زیست و امنیت جهانی است. تحقق این مهم مشروط به مشارکت فعال در تقسیم کار جهانی، همکاری با نهادهای بین المللی، دوستی با کشورها و توفیق در جایگزین کردن اشتراک مساعی بجای رویارویی است. چنین سیاستی گسترش روابط و همکاری های ایران با همه کشورها، بر اساس حقوق برابر و منافع متقابل را ایجاد می کند. سیاست خارجی، باید شفاف و تحت نظارت دقیق پارلمان باشد.

در جهان کنونی جالش مهم سیاست خارجی همزیستی با قدرت های بزرگ برای حفظ حق حاکمیت، امنیت، منافع ملی و جستجوی راه های همکاری برای دسترسی به تکنولوژی، سرمایه و بازار است. برای این امر، عادی سازی و گسترش همه جانبه روابط سیاسی، همکاری های گستردۀ فنی- اقتصادی و بسط مبادلات فرهنگی میان ایران با همه کشورها، بیوژه اتحادیه اروپا و ایالات متحده امریکا، براساس حقوق و احترام متقابل و رعایت مصالح و منافع ملی، جهت گیری مناسب درسیاست خارجی ایران است.

ثبات سیاسی، صلح، امنیت و توسعه اجتماعی- فرهنگی بسود بهبود وضعیت حقوق بشر و اشاعه دموکراسی در منطقه خاورمیانه است. روابط دوستانه، همکاری های همه جانبه سیاسی- اقتصادی و پیمان های منطقه ای با همسایگان و کشورهای منطقه راهگشای دست یابی به اهداف فوق است.

عادی سازی شرائط در خاورمیانه مستلزم بایان دادن به اسراییل ستیری، صلح میان اسرائیل و فلسطین، تشکیل دولت مستقل فلسطین در کنار دولت اسرائیل و همزیستی مسالمت آمیز این دو دولت است.

سازمان ملل منحد از مهمترین دست آوردهای جامعه بشری برای تضمین صلح جهانی و امنیت ملت هاست. تلاش برای دموکراتیزه شدن بیشتر و تقویت این نهاد و گسترش اقتدار و کارامدی آن برای ایجاد نظام نوین عادلانه اقتصادی و حل و فصل منازعات بین المللی، نظارت اکید بر رفتار دولتها در زمینه تولید و انباشت سلاح های هسته ای، بیولوژیک و شیمیائی کشтар جمعی، رعایت موازین حقوق بشر در همه کشورها و حفظ سلامت محیط زیست اهمیت اساسی دارد. همکاری و تعاوون کشورها در برسمیت شناختن مرجعیت این نهاد و رعایت قطعنامه های آن برای تحقق صلح و امنیت و مهار عوارض سو حرکت بدون نظارت سرمایه در جهان، ضروری است.

به هر ایرانی بک بشکه نفت!

طرحی در خدمت توسعه بایدار، دموکراسی و عدالت اجتماعی

"اقتصاد ایران نمی تواند با نگاهی واحد نسبت به توسعه اقتصادی، با سیاست تماس بگیرد. دو امپراطوری (2) سپاه و بیت، انکار قانون و حاکمیت قانونند. موتلفه موجودیتش با استبداد و "رانت" گره خورده و بدنه اقتصادی دولت به شدت محافظه کار و مخالف هر گونه محدودسازی اقتصاد دولتی است و تنها بخش خصوصی فاقد تشكل های نیرومند، جانبدار توسعه اقتصادی است.

تضاد در درون اقتصاد و ایستادگی بخشی از آن در مقابل بخش دیگر، که طبعاً به عدم هماهنگی بین سیاست و اقتصاد هم منجر می شود، آن تفاوت اساسی ایران امروز با ایران سال 40، کره، چین، سنگاپور و کشورهای دیگر است که توسعه اقتصادی از بالا را با موفقیت پیش برده اند."

بسیه بودن راه توسعه آمرانه و از بالا، این سوال اساسی را پیش می آورد که برای شکستن بن بست، حلقه مرکزی کدام است و چه نیروهایی قادر و متمایل به مشارکت در چنین روندی هستند.

نگاهی ساده به ساختار، کارکرد و روند شکل گیری اقتصاد امروز ایران نشان می دهد که هم اکنون 30 درصد بودجه و 60 درصد اقتصاد ایران را نفت تشکیل می دهد(3) و این اقتصاد به شدت "نفت محور" و معناد به نفت است. فساد، استبداد و ساختار معیوب اقتصاد ملی ناشی از کنترل دولت و حکومت مبتنی بر ولایت فقیه بر صنایع نفت و گاز و در آمد های حاصل از فروش آن است و مادام که این شریان حیاتی اقتصاد فقهنتی-رانتی- مافیائی- دولتی قطع نشود، سخنی از بارسازی دموکراتیک اقتصاد ملی نمی تواند به میان بیاید.

در مواجهه با این واقعیت آشکار و غیر قابل انکار، اغلب اقتصاددانان و سیاستمداران ملی، لیبرال و دموکرات کشور، از کوتاه کردن دست دولت و هئیت حاکمه از صنایع نفت و گاز و در آمد های حاصل از فروش این ثروت ملی دفاع کرده، مکانیسم های بدیل را پیشنهاد می کنند.(4)

در ارائه این راه حل های آلتربناتیو البته، تفاوت نظرات نسبتا زیادی به چشم می خورد. از تشکیل صندوق توسعه و تاسیس به "الگوی نوز" (5) تا طرح "تبديل شرکت ملی نفت ایران به شرکت سهامی عام بر اساس هر ایرانی یک سهم" دکتر باقرزاده(6) و طرح "ملی- سهامی" شدن نفت نقوانی (7) تا طرح یارانه ها و توزیع مستقیم پول نفت در میان مردم(8) و تا طرح "عمومی کردن نفت" دکتر نیلی (4)، تا طرح 20-30-50 مهرداد عمامی(9) از جمله طرح هایی هستند که در داخل و خارج پیشنهاد شده اند.

بخشی از این طرح ها نظیر کاربیست "الگوی نوز" اساسا در ایران قابل اनطباق و احرا نیستند. نوز سرزمینی کم جمعیت است که قبل از کشف نفت هم کشوری پیشرفتنه بود و در نتیجه می تواند- و توانست- به راحتی بخش اعظم درآمد های نفتی خود را در خارج از کشور سرمایه گذاری کند و به شکلی بسیار محدود و با اختیاط از بخشی از درآمد های این سرمایه گذاری ها، در جهت توسعه زیر ساخت های فنی و علمی بهره ببرد. این مفروضات در ایران وجود ندارد و هشتاد میلیون ایرانی، به نفت معنادن و بدون در آمد های نفتی و تزریق آن به اقتصاد ملی، شیرازه این اقتصاد از هم خواهد پاشید.

طرح توزیع مستقیم پول نفت که در زمان احمدی نزد به اجرا در آمد و هم اینک نیز از سوی پوپولیست های راست دنیا می شود گرچه می توانست، با اصلاح جدی قانون یارانه ها و حمایت همزمان و همسنگ از عرضه در مقابل تحریک شدید تقاضا، گام مثبتی تلقی شود، به دلیل نقایص جدی و عامدانه قانون و اجرای یک جانبه آن، تنها به حیف و میل اموال عمومی، تشدید فساد و تورم افسار گسیخته و تشدید فقر و بی عدالتی منجر شد.(10)

طرح های نظیر "شرکت ملی- سهامی" احمد توغایی یا "شرکت سهامی عام" آقای باقرزاده، تشکیل پارلمان نفت و نظائر اینها، گرچه می توانند در جسم انداز دور تر قابل اجرا باشند، اما در شرایط فعلی کشور قادر قدرت بسیجند و بیش از اندازه با واقعیت های سیاسی و اقتصادی ایران فاصله دارند و نظیر نظرات اقتصاددان هایی چون هادی زمانی، به تقدم توسعه سیاسی و در نتیجه تحقق تحولات سیاسی مشروط اند.

هر طرحی که بخواهد با نفت به مثابه حلقه مرکزی و گرهی اقتصاد ایران تماس بگیرد، باید در درجه اول براساس وضعیت واقعی اقتصاد ایران، رابطه ای منطقی و قابل توضیح با توسعه پایدار داشته باشد، در عین حال این طرح باید بتواند هم مورد پشتیبانی بخش خصوصی باشد، هم مورد حمایت طبقه متوسط فرهنگی و روشنفکران فقیر قرار بگیرد و هم حمایت اقشار تهدیدت و حاشیه نشین را جلب کرده، پوپولیسم راست را در بهره جوئی از فقر و طرح شعار های عوامگرایانه ای نظیر افزایش چند صد درصدی یارانه ها، ناکام گذارد.

به باور من، طرح آلتبرناتیو می تواند با صرف نظر کردن موقعت از شعار "کوتاه کردن کامل دست دولت از نفت و گاز" حد معینی از اقتصاد رانتی را تحمل کرده، بر محور های زیر بنا شود:

1-بانکی ملی-مردمی با هدف تامین سرمایه توسعه پایدار کشور تاسیس می شود.

2-به حساب هر ایرانی در این بانک، از سوی دولت، ماهانه معادل بهای یک بشکه نفت به قیمت روز، واریز می شود.

3-سهم ایرانیان زیر 18 سال غیر قابل برداشت است و افرادی که بعد از اجرای طرح به 18 سالگی می رستند، باید حد اقل 4 سال پول به حسابشان واریز شده باشد تا حق برداشت داشته باشند.

4-سهم شش ماه اول همه ایرانیان و سهم همه افراد بالای 18 سال از سه دهک بالای جامعه، در حساب آنها می ماند و پرداخت به بزرگسالان دهک های یکم تا هفتم، از ماه هفتم آغاز می شود.

5-در آمد حاصل از فروش گاز و مابقی در آمد های نفتی موقتا در اختیار دولت می ماند تا در بروسه گذار دولت از نهادی رانتی به دولتی منکر بر مالیات، صرف امور حاری کشور شود.

6-بانک ملی-مردمی توسعه پایدار کشور با مکانیسم های کنترل شفاف و اجتماعی نظیر تشکیل هیئت امنای مرکب از نمایندگان تشکل های اجتماعی، سهم ایرانیان زیر 18 سال و بزرگسالان سه دهک بالای جامعه را به عنوان پشتونه توسعه اقتصادی، در خدمت بخش خصوصی و صرفا در کارهای تولیدی و زیرساختی بویژه سرمایه گذاری های مشترک داخلی-خارجی، در زمینه صنعت، انرژی و تقویت بنیه علمی-فنی کشور تامین مالی و مدیریت می کند.

7-نظام بانکی کشور به انکای سرمایه بانک توسعه، بر اساس استاندارد های جهانی، اصلاح می شود تا به نظامی سالم و کارآمد بدل شود.

8-به موازات افزاییں نفیش و وزن سرمایه گذاری های جدید در بخش انرژی، از جمله نفت و گاز و غلبه نسبی بر فقر و بیکاری در جامعه، و اصلاح نظام مالیاتی و بانکی کشور، سهم دولت و توزیع مستقیم پول در جامعه به سمت صفر سوق داده می شود و تمام درآمدهای حاصل از حق مالکیت منابع نفت و گاز در اختیار بانک توسعه قرار می گیرد.

طرح منشور: برای چپ سوسیالیستی، عدالتخواه و دمکراسیخواه

کشور ما نیازمند آزادی، دموکراسی، استقلال، عدالت اجتماعی است. ریشه کن ساختن فقر و فساد، تحول دمکراتیک، حفظ و بهبود محیط زیست و حیات وحش، رعایت تمامی اصول منشور جهانی حقوق بشر و ملحقات آن و توسعه همه جانبه و پایدار در ساختارهای سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی نیازهای بیرون میهن ما هستند. ما- سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)، سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران (طرفداران وحدت چپ) و کنشگران چپ ایران- با هدف مشارکت در رفع این نیازها، برای ایجاد یک تشکل سیاسی چپ با آرمان سوسیالیسم گام برداشته‌ایم.

مبانی باورهای ما چنین اند:

1- ما برای عدالت اجتماعی و ایجاد یک نظام اجتماعی عاری از بهره کشی فردی مبارزه میکنیم. برای جامعه ای مبتنی بر مشارکت همگانی که در آن تمامی افراد جامعه سهمی عادلانه از تسهیلات همگانی

داشته باشند و ثروت ملی در انحصار افراد و طبقه خاصی نباشد. سوسیالیسم مورد نظر ما آزادی فردی را برای فعالیت های اجتماعی، سیاسی، عقیدتی و مذهبی به رسمیت میشناسد.

ما اعتقاد داریم که نظام سرمایه داری حرف آخر تاریخ نیست. ما مخالف نظام سرمایه داری هستیم. بشریت در تکاپوی مبارزه برای آفرینش جامعه ایی آزاد، دموکراتیک و فارغ از استثمار و بهره کشی فردی است. ما به عنوان یک نیروی چپ، دمکرات، عدالت خواه و دموکراسی خواه در این مسیر گام بر میداریم. استقرار نظامی مبتنی بر آزادی، دموکراسی، عدالت اجتماعی و حفاظت از محیط زیست هدف ماست. ما آرمانخواهی سوسیالیستی خود را نه یک امری برای فردایی نامعلوم، بلکه تلاش و مبارزه ای جاری و کنونی خود را برای تحقق ارزشها و سوسیالیستی از هم اکنون میدانیم.

- صد و هفتاد سال پیش در مانیفست حزب کمونیست خصلت استثمارگرانه نظام سرمایه داری را که برای به حداکثر رساندن سود انسانیت را زیر پا گذاشته و همه منابع طبیعی و انسانی را به خدمت سود بیشتر میگیرد، را با درایت و آینده نگری بی مانندی تبیین کرده است. روند جهانی شدن سرمایه داری که به سلطه غالب سرمایه مالی منجر شده است، که به نولیبرالیسم مشهور است. خطر ناشی از جهانی شدن سرمایه داری مبتنی بر سیاستهای نولیبرالیستی برای دستاوردهای بشری پاسخی جهانی میطلبید. این پاسخ نمیتواند جز با انکا به ارزشها و دیرین عصر روشنگی که انسان را محور قرار داده و تکامل منطقی آن توسط جنبش کارگری که در همبستگی بین المللی تجلی یافته است، باشد.

به موازات روند جهانی شدن سرمایه داری و سلطه سیاستهای نولیبرالیستی، تمامی نیروهایی جب، مترقی و صلح طلب به میدان مبارزه علیه تبعیض، جنگ و درجهت دفاع از ارزشها و عدالتخواهانه، محیط زیستی، صلح خواهانه، دوستی و همبستگی میان شهروندان جهان روی آورده اند. ما عنوان جریان چب همراه پیگر و مدافع این پیکار جهانی هستیم.

2- ما از تامین حقوق، منافع و مصالح اقتصادی، اجتماعی و سیاسی اکثربت جامعه یعنی کارکنان همه اقشار جامعه، کارگران، دهقانان، زحمتکشان شهری، کارمندان، مزدگیران، حقوق بگیران و بیکاران دفاع می کنیم. ما برای جامعه ایی میکوشیم که در عین حفاظت از منابع طبیعی کشور، اجراه دهد هر فرد از مسکن مناسب، تغذیه سالم و باکیفیت، کار شایسته با مزد مناسب، تامین اجتماعی، دسترسی به بهداشت و آموزش، تامین تحصیل رایگان، بیمه درمانی، حقوق بیکاری، از کار افتادگی، بارنشستگی، حق مسکن و معیشت و خدمات حمل و نقل عمومی برخوردار شود. این موارد را شروط توسعه انسانی و تحقق حقوق بشر در جامعه میدانیم.

3- ما مخالف هرگونه حکومت استبدادی، دیکتاتوری دینی، مذهبی و ایدئولوژیک در ایران هستیم و برای استقرار یک جمهوری دموکراتیک مبتنی بر دموکراسی پارلمانی غیرمت مرکز برخاسته از اراده آزاد مردم، از طریق پلورالیسم سیاسی و تامین مشارکت و انتخاب آزادانه مبارزه می کنیم.

4- ما برای صلح، دوستی و همکاری در روابط جهانی میکوشیم و با جنگ، دخالت ها و تعرضات سیاسی و نظامی قدرتها جهانی در کشورهای دیگر مخالف هستیم. ما مخالف سیاستهای آزمدناهه کشورهای امپریالیستی در اقصا نقاط دنیا بویژه در خاورمیانه هستیم. ما خواهان منع تولید و از بین بردن سلاحهای کشتار جمعی در جهان و بویژه در منطقه خاورمیانه هستیم. از مبارزات آزادبخواهانه، عدالت جویانه و صلح طلبانه در سرتاسر جهان پشتیبانی می کنیم. ما خواهان ارتباط و روابط همه جانیه با تمامی کشورهای دنیا مبتنی بر برابر حقوقی و تامین منافع ملی کشورمان هستیم. ما مخالف تنش زایی و دشمنی با کشورهای جهان و منطقه خاورمیانه هستیم.

5- تلاش و مبارزه ما برای تامین برابر حقوق زنان با مردان در تمامی عرصه های زندگی سیاسی و اجتماعی است. تامین دموکراسی و توسعه یافتنگی کامل کشور را در گرو تامین حقوق و مطالبات زنان در تمامی عرصه های زندگی آنان میدانیم. ما برای رهایی از مردسالاری و برابری جنسیتی مبارزه میکنیم. ما

با هرگونه دخالت در تعیین زندگی فردی، روابط خصوصی و نوع پوشش، بخصوص با تحمیل حجاب اجباری بر زنان کشورمان مخالف هستیم.

6- ما دخالت در امور شخصی و روابط خصوصی مردم را محاکوم می کنیم و با مداخله در انتخاب فردی، اعم از گرایشات عقیدتی، مذهبی، جنسیتی مخالف هستیم و آزادی فردی را برای فعالیتهای اجتماعی، سیاسی، عقیدتی، مذهبی محترم میشماریم.

در شرایط مشخص کوئی در ایران، ما بر آنیم که:

1- «جمهوری اسلامی» مانع اصلی آزادی، دموکراسی، عدالت اجتماعی و توسعه همه‌جانبه و پایدار در ایران است. ما برای گذار از جمهوری اسلامی به یک جمهوری سکولار مبتنی بر آزادی، دموکراسی، بر پایه حقوق اساسی انسان، تامین آزادی‌ها، کنترل گرایی، عدالت اجتماعية و برای تحقق یک دولت استوار بر موازین بین المللی حقوق بشر و قوانین مصوب نمایندگان مردم مبارزه می کنیم.

2- از نظر ما مناسب‌ترین نظام سیاسی - اجتماعی برای ایران، جمهوری مبتنی بر آرای آزاد و برابر، بر اساس حقوق همگانی، اصل جدایی دین از حکومت و تفکیک قوای سه گانه است. ما خواستار ایجاد تفاوب و محدودیت زمانی قدرت، انتخابی بودن کلیه سمت‌های دولتی و ساختارهای سیاسی و اداری و حکومتی غیر متمنکر و پلورالیستی هستیم.

3- برکناری جمهوری اسلامی نیازمند سازمانیابی و به میدان آمدن اکثریت مردم، کارگران و زحمتکشان، فروdestان، کارمندان، پرستاران، معلمان، طبقه متوسط جدید و نیروهای آزادی خواه و دمکرات است. روش راهبردی ما برای گذار، تکیه بر بسیج وسیع منابع و پایگاه اجتماعی چپ در همکاری و ائتلاف با دیگر نیروهای دمکرات، مترقی و جمهوریخواه جامعه استوار است.

4- در کشور ما گروههای ملی- قومی گوناگونی زندگی میکنند. یکی از معیارهای سنجش ارزشها و دموکراسی در کشور حد تامین حقوق ملی- قومی ایرانیان است. ما طرفدار آنیم که تصمیم گیری در مورد امور منطقه‌ای، در هر محل و تا پائین ترین درجات، توسط ساکنان هر منطقه صورت پذیرد. زبان مشترک ایرانیان زبان فارسی است. زبان همه ساکنین ایران باید در قانون اساسی به رسمیت شناخته شود و همه ایرانیان باید از حق آموزش به زبان مادری برخوردار شوند و دولت امکانات لازم برای شکوفایی همه زبان‌ها و فرهنگ‌های ساکنین ایرانی را فراهم آورد. ما معتقدیم که بدین طریق ایران یکپارچه خواهد ماند، بی‌آنکه کشور بشکل متمنکر اداره شود و مردم ایران بر مینا و با برخورداری از حمایت قواین عاری از تبعیض و عادلانه برخوردار خواهد شد.

5- از نظر ما نظام جمهوری اسلامی و قانون اساسی آن مبتنی بر ولایت فقهی است، که در آن ولی فقیه بر فراز تمامی نهادها و ارکان نظام است. شورای نگهبان که اعصاب آن توسط ولی فقیه انتصاب میشوند، با انکا به قانون نظارت استصوابی تمامی ارگانهای انتخابی را کنترل و مهندسی میکنند. ساختار حقوقی جمهوری اسلامی همه راهها را برای اصلاحات بسته است. با این قانون اساسی و ساختار، نظام جمهوری اسلامی اصلاح پذیر نیست. اصلاحات راهشگا در جهت تامین خواسته‌ها و حقوق دمکراتیک مردم ایران در جمهوری ممکن نیست و از این راست که اقشار مختلف جامعه از این گفتمان اصلاح طلبان حکومتی عبور کرده و از توهمندی اصلاحات در چارچوب جمهوری اسلامی فاصله گرفته اند. ما از اصلاحاتی که در جهت بهبود شرایط زندگی مردم و تامین نیازهای آنها و یا باز شدن فضای جامعه باشد، حمایت میکیم. اما اکثر اصلاح طلبان حکومتی امروز بیشتر به دنبال آنند که به هر قیمتی، از جمله تن دادن به اراده رهبر جمهوری اسلامی، همچنان در ساختار قدرت باقی بمانند. ما اصلاح طلبان حکومتی را نیروی منخد خود نمی دانیم. موضع ما نسبت به این یا آن سیاست و عمل اصلاح طلبانه، مشروط به کیفیت و راستای آن سیاست، منوط به سطح مطالبات مردم و مجموعه شرایط سیاسی- اقتصادی، اجتماعی جامعه است.

6- ما منکی بر مبارزه دموکراتیک، مسالمت آمیز و مدنی با نیروی مردم ایران با گسترش اعتصابات و اعتراضات بدون خشونت برای گذار از جمهوری اسلامی هستیم. تاکنون حکومت مسئولیت اصلی را در تحمل سیاستها و شیوه‌های سرکوب، زندان، خشونت و اعدام به جنبش‌های مردمی بوده است. ما از حق اعتراض مردم ایران در اشکال مختلف و از جمله در خیابانها حمایت میکنیم و برای دفاع از مطالبات و خواسته‌های آنان در کنارشان خواهیم بود.

7- تلاش برای نزدیک کردن نیروهای چپ، دموکرات، سکولار و جمهوریخواه جهت شکل دادن به یک ائتلاف گستردۀ سیاسی میان آنان برای گذار از جمهوری اسلامی، از مولفه‌های اصلی استراتژی سیاسی ما محسوب می‌شود. سیاست ما در این راستا بر اتحاد گستردۀ و ممکن با دیگر نیروهای چپ، ائتلاف با نیروهای آزادیخواه حول جمهوریخواهی، جدائی دین از حکومت و پذیرش و رعایت مبانی منشور جهانی حقوق بشر استوار است.

1. 8- سیاست خارجی ماجراجویانه و ایدئولوژیک جمهوری اسلامی در تضاد با حقوق و منافع ملی ایران است. سیاست خارجی مورد نظر ما مبتنی بر دوستی و تعامل میان دولت‌ها و کشورها، عدم تعهد به پیمان‌های نظامی در سطح جهان و منطقه است. ما طرفدار استقلال کشور هستیم و قاطعانه با دخالت سیاسی و نظامی قدرت‌های خارجی در امور داخلی ایران مخالفیم. نیازهای توده مردم باید در کانون سیاست خارجی باشد. سیاست خارجی مورد دفاع ما بدبناه فضایی است که در آن همکاری، همیاری، مشارکت و همبستگی مقدم بر رقابت آرمندانه و رویارویی های ناخدا و خطرآفرین برای صلح و نابودی طبیعت و محیط زیست در جهان و منطقه باشد. ما خواهان ارتباط و روابط همه جانبه با تمامی کشورهای دنیا مبتنی بر برابر حقوقی و تأمین منافع ملی کشورمان هستیم. ما مخالف ایجاد تنیش و سیاستهای خصم‌مانه با کشورهای جهان و منطقه خاورمیانه هستیم و برای همزیستی عادلانه و دوستانه در کنار سایر مردم جهان تلاش میکنیم، راحله طارانی، جعفر حسین زاده، مهزاد وطن آبادی، وهاب انصاری، علی صمد، رحمان ساکی، شاهین انزلی

نامهای پیشنهادی

جدول اسامی پیشنهادی نام تشکل نوپا برای کنگره

شماره	بسوند	نام پیشنهادی	پیشنهادهندۀ پیشوند
1		پویش چپ ایران / پویش دموکراتیک ساسان ایران	سلیمانی
2		جبهۀ مشترک فداییان سوسیالیست	ویدا فرهودی
3		(فداییان اکتریت، اتحاد چپ دموکرات ایران) - طرفداران ابراهیم‌زاده	مهدی حزب

علی از آمریکا	حزب آزادی ایران	4	
فرخ نعمتپور	حزب آزادی و ترقی ایران	5	
حسن زهتاب	(اتحاد فدائیان - طرفداران وحدت چپ + فدائیان اکثریت + کنشگران چپ)	6	
علی پورنقوی	حزب آینده ایران	7	
حزب / سازمان	توران همتی	چپ دموکرات ایران (فدائیان خلق)	8
	مهروز خلیق	حزب چپ ایران (فدائیان خلق)	9
	امیر ممینی	حزب سوسیالیست‌های ایران	10
	بهزاد کریمی	حزب آزادی و عدالت ایران (وحدت فدائیان خلق)	11
سازمان عدالت، آزادی، دموکراسی و توسعه ایران - فدائیان خلق	همبستگی فدائیان خلق ایران	12	
فرهاد فدائیان، حزب / سازمان	وهاب انصاری	فدائیان خلق ایران	13
	رضا جوشی	سازمان متحد فدائیان	14
	احمد پورمندی	همبستگی برای توسعه پایدار ایران	15
از بیشنهاد داخل		همیاران مردم ایران	16
از بیشنهاد داخل		رهروان آزادی مردم ایران	17
		همراهان مردم ایران	18

بیش نویسن اساسنامه

پیش نویس اساسنامه «تشکل نوبای» را که گروه کار آبین نامه و اساسنامه تهیه کرده است در زیر مشاهده میکنید.

توضیحات گروه آبین نامه و اساسنامه، با کلمه **«توضیح»** و با رنگ خاکستری مشخص شده است.

پیشنهاداتی که در گروه رای کافی نیاورده اند، و نیز اصلاحات پیشنهادی که گروه اساسنامه تشخیص داده است که بعنوان آلترناتیو بیاید، با رنگ زرد و با کلمه **«پیشنهاد آلترناتیو»** مشخص شده است که با توجه به آرای کنگره اینها یا حذف خواهد شد.

تذکر ۱: برای دوره گذار قرار جدایانه ای صادر خواهد شد و بند مربوط به دوره گذار در این اساسنامه حذف شد.

تذکر ۲: هر جا که واژه آرا برای رای گیری در کنگره آمده بود، برای دقیق شدن منظور، به آرای کنگره تغییر یافت.

توضیح در رابطه با پیشنهادات ارائه شده روی اساسنامه:

رفقاً ضمن تشكر از همفکري و ارایه پیشنهادات.

اکثر پیشنهادات عيناً یا با اصلاحات پذيرفته شده اند. در مواردي چندين پیشنهاد مطرح بوده است که ما تركيبی يا يخشى از پیشنهادات با اصلاحات يا يكى از پیشنهادات را پذيرفته ايم.

همه پیشنهادات موجود روی بندها همراه گزارش همه آرایی که در جلسات يا به شکل اى ميلى از رفقا گرفته شده است در كنار هر پیشنهاد و گاهها با توضیح کوتاهی آمده است، که جدایانه در گزارشي به رفقا ارائه شده است.

بعضی از پیشنهادات نیز رای نیاوردند اما از آنجا که احتمال می دادیم که در کنگره بعنوان پیشنهاد مطرح باشند، بعنوان پیشنهاد الترناتیو طرح کردیم و رای گیری روی آن را به کنگره محول کردیم.

ما قصد داشتیم در رابطه با پیشنهاداتی که در گروه آبین نامه و اساسنامه پذيرفته نشده اند، با تک تک رفقاً پیشنهاد دهنده صحبت کیم. اما با توجه به نزدیکی کنگره و اینکه ما باید اساسنامه پیشنهادی را برای درج در به پیش و برای کنگره آماده می کردیم، و نیز ادامه کار روی نام تشکل نوبای، متاسفانه امکان این کار میسر نشد.

ضمن یوزش از رفقا در این مورد، طبیعی است که اگر رفیقی همچنان بر پیشنهادش مصر باشد، می تواند آن را به کنگره ارائه کند.(لازم به ذکر است که تا لحظه چاپ دفتر کنگره یک نامه در رابطه با اصلاحات اساسنامه از رفیق علی پورنقوی به دست گروه اساسنامه رسیده بود، که در پایان اساسنامه بعنوان ضمیمه آمده است)

موفق باشید

گروه آبین نامه و اساسنامه

۱۴ مارس ۱۴۰۸ برابر با ۲۵ اسفند ۱۳۹۶

«...»

توضیح نام «تشکل نوپا» پس از تصویب در کنگره مشترک در این بند خواهد آمد. برای آسانسازی، در این طرح از واژه «تشکل نوپا» استفاده شده است.

۲- تعریف «تشکل نوپا»

۱-۲- «تشکل نوپا» که از وحدت سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)، کنشگران چپ، سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران - طرفداران وحدت چپ و دیگر فعالان چپ ایران شکل گرفته است، تشکل داوطلبانه افرادی است که دیدگاه ها و ارزشها اعلام شده در منشور «تشکل نوپا» را پذیرفته و امادگی دارند با پاییندی به اساسنامه برای تحقق آن ارضش ها و آماجها تلاش نموده و موازین این اساسنامه را باهه مناسبات سازمانی خود قرار دهند.

۲-۲- تعریف از یک سری مفاهیم بکارگرفته شده در این اساسنامه

۱-۲-۱- رای اکثریت با یکی از این گزینه ها معنا میشود:

- «مطلق» یعنی نصف بعلاوه یک،

- «نسبی» یعنی دارای رای بیشتر،

- «موردی» که در زمینه های خاص در این اساسنامه تعیین شده باشد.

۳- مبانی فکری اساسنامه

۱-۳- «تشکل نوپا» مناسبات آزاد و دمکراتیکی را که برای استقرار آنها در جامعه ایران مبارزه می کند، بیش از همه در درون خود اعمال می کند. بنابراین مناسبات درونی «تشکل نوپا» بر باهه پرنسیپ های دمکراتیک و مشارکت همگانی سازماندهی می شود. «تشکل نوپا» آزادی بیان را در درون خود تامین و حق گرایش و فراکسیون سیاسی را به رسمیت می شناسد.

۲-۲- در «تشکل نوپا»، هرگونه تبعیض از جمله تبعیض جنسیتی، قومی - ملی و مسلکی مردود بوده و همه اعضا از حقوق برابر بخوردار هستند.

۳-۳- ساختار «تشکل نوپا» غیر متمرکر می باشد.

۴- مبانی مناسبات تشکلاتی

۱-۴- همه ارگان های انتخابی در مقابل انتخاب کنندگان پاسخ گو هستند.

۲-۴- تصمیمات درارگانها براساس رای اکثریت اتخاذ میشوند.

۳-۴- تشکیل گرایش ها و فراکسیون های نظری سیاسی در درون «تشکل نوپا» با التزام به اساسنامه آزاد است.

۴-۴. پذیرش مسئولیت در «تشکل نوپا» داوطلبانه است. اعضای «تشکل نوپا» به اجرار به پذیرش مسئولیت موظف نمیشوند.

۴-۵. پذیرش مسئولیت به معنای تعهد به انجام آن، رعایت موازین سازمانی و امر پاسخگوئی است.

۴-۶. در پیشبرد فعالیتهای روزمره سه امر «مسئولیت»، «اختیار تصمیم گیری در چهارچوب مسئولیت» و «پذیرش داوطلبانه مسئولیت» راهنمای سازماندهی و مدیریت در «تشکل نوپا» است.

۴-۷. مسئولیت ها دوره ای بوده و مسئولین برای دوره های محدودی به مسئولیت برگمارده می شوند.

تبصره: محدوده زمانی برای هر دوره عضویت در یک ارگان و یا بودن در یک مسئولیت را ارگان انتخاب کننده تعیین خواهد نمود.

۴-۸. حق مشارکت اعضا چه در اطلاع رسانی و چه در تصمیم سازی ها و تصمیم گیری های کلان با تعییه کانال های لازمه تأمین و تضمین میشود.

۴-۹. در انتخاب ارگانها و تفویض مسئولیتها، بنابر اصل برابری جنسیتی، مشارکت زنان مناسب با تعداد اعضا زن تضمین میشود.

۴-۱۰. ساختار تشکیلاتی بر اساس تلفیق دمکراسی نمایندگی، مشارکتی و مستقیم تنظیم شده است.

۴-۱۱. ساختار و مناسبات تشکیلاتی «تشکل نوپا» با هدف نیل به یک حزب برنامه ای سامان داده شده اند.

۵. عضویت در «تشکل نوپا»

۱-۱. شرایط عضویت

۱-۱-۱. پذیرش اساسنامه و اهداف مدرج در برنامه «تشکل نوپا»،

۱-۱-۲. داشتن تابعیت ایرانی بیشنهاد آذربایجانی

۱-۱-۳. عدم عضویت در دیگر احزاب ایرانی بیشنهاد آذربایجانی

۱-۱-۴. داشتن حداقل ۱۶ سال سن،

۱-۱-۵. داشتن دو نفر معرف، بیشنهاد آذربایجانی

تبصره ۱: اعضای سه جریان عضو «تشکل نوپا» محسوب میشوند مگر خلاف آنرا اعلام کرده باشند.

۲-۱. کناره گیری از عضویت

۲-۱-۱. عضویت در «تشکل نوپا» و کناره گیری از آن داوطلبانه است.

۲-۲-۵- هر عضو حق دارد از عضویت در ارگان‌های «تشکل نوبا» استعفای دهد. با اعلام استعفای به صورت کتبی توسط عضو، استعفای رسمیت پیدا می‌کند. یک هفته فرصت برای پس گرفتن استعفای وجود دارد. پس گرفتن استعفای به صورت کتبی الزامی است. در صورت بازگشت عضو مستعفی، همان روال عضوگیری در مورد او اجراء خواهد شد.

۳-۵- وظایف عضو

۳-۱- پرداخت حق عضویت،

۳-۲- التزام عملی به اساسنامه.

۴-۵- حقوق اعضا

۴-۱- هر عضو حق دارد برای عضویت در ارگان‌های سازمانی کاندیدا شود و به کاندیدای مورد نظر خود رای دهد،

۴-۲- هر عضو حق اطلاع‌آذ مصوبات ارگان‌های منتخب خود و انتقاد نسبت به آن‌ها را دارد.

۴-۳- هر عضو حق دارد نظرات خود را در تمامی سطوح، محافل و نشریات حزبی با رعایت موازین و آیین نامه‌های موجود بیان کرده و یا منتشر کند.

۴-۴- هر عضو حق دارد اتحادهای سیاسی که با برنامه و استراتژی سیاسی «تشکل نوبا» مغایرت نداشته و رقیب آن نباشند، فعالیت داشته باشد،

۴-۵- هر عضو حق دارد در نهادهای مدنی، که اهداف آنها مغایر با اهداف «تشکل نوبا» نباشند به صفت شخصی فعالیت نماید.

۴-۶- هر عضو حق دارد نا از هرگزارش، شکایت و یا تصمیم گیری مربوط به خود اطلاع حاصل نماید و در جهت دفاع از حقوق خود با اتکا به این اساسنامه اقدام کند.

۵-۵- روند پذیرش عضویت

۵-۱- تقاضای کتبی از طرف فرد مقاضی عضویت،

۵-۲- پذیرش تقاضا توسط واحد پایه در «تشکل نوبا» و یا ارگانی که از طرف شورای هماهنگی مسئولیت این کار را بعهده خواهد داشت.

۵-۵- لغو عضویت

۵-۱- عدم پرداخت حق عضویت طی شش ماه متوالی بدون عذر موجه

۵-۲- نقض اساسنامه

۵-۳- لغو عضویت با پیشنهاد واحد محلی موضوعیت یافته و با تصمیم گیری شورای هماهنگی صورت عملی پیدا می‌کند. عضو مربوطه حق دادخواهی به ارگان «رشد» را دارد. نظر ارگان «رشد» در این زمینه حکم قطعی است.

۶- ساختار تشکیلاتی

۱- کنگره

- ۱-۱-۱- کنگره، بالاترین ارگان تصمیم گیری است که دو سال بکار فراخوانده می شود.
- ۱-۱-۲- کنگره فوق العاده می تواند با درخواست یک سوم اعضا «تشکل نوبای» و یا شورای هماهنگی، فراخوانده شود.

- ۱-۱-۳- سیاست گذاری و تدوین سیاست های عمومی «تشکل نوبای» بهمراه کنگره است.
- ۱-۱-۴- تمام تصمیمات کنگره بجز در مورد استناد پایه (برنامه منشور و اساسنامه (با رای اکثربت مطلق (بیش از پنجاه درصد آرای کنگره (و یا رای نسبی تصویب می شوند.

تبصره ۱: تغییرات در استناد پایه (برنامه، منشور و اساسنامه (با اکثربت شصت درصد اعضا در کنگره امکان پذیراست.

- ۱-۱-۵- کنگره تعداد اعضا شورای هماهنگی «تشکل نوبای» را تعیین کرده و آنها را انتخاب میکند.
- توضیح: در صورتی که انتخاب نهاد «رشد» در کنگره تصویب شود حمله زیر به بند ۱-۱-۴ و بندیمال تعداد اعضا شورای هماهنگی «تشکل نوبای» اضافه خواهد شد: و نهاد رسیدگی به شکایات و داوری «رشد»
- ۱-۱-۶- ارگانهای منتخب کنگره، موظف به ارائه گزارش از عملکرد خود به کنگره بوده و در مقابل آن پاسخگو می باشند.

۲- شورای هماهنگی

- ۲-۱- شورای مرکزی «بیشنوهاد آئرناپیو»
- توضیح: با توجه به نامی که در کنگره مشخص می شود در تمامی این بخش نام نیز تطبیق داده خواهد شد.

- ۲-۲-۱- شورای هماهنگی «تشکل نوبای» عالی ترین ارگان سازمانی در فاصله دو کنگره است که در کنگره انتخاب شده و فعالیت های «تشکل نوبای» را در چارچوب مصوبات کنگره هدایت می کند.

۲-۲-۲- وظایف این شورا عبارتند از:

- ۲-۲-۱- تدوین سیاستهای عمومی «تشکل نوبای» در چارچوب مصوبات کنگره،
- ۲-۲-۲- انتخاب هیات سیاسی - اجرائی «تشکل نوبای» و نظارت بر کارکرد آن
- ۲-۲-۳- انتخاب سخنگوی / سخنگویان «تشکل نوبای»
- ۲-۲-۴- هرگاه به دلایلی جای یک یا چند نفر از اعضا شورای هماهنگی خالی بماند، این شورا مجاز است از بین داوطلبین عضویت برای شورای هماهنگی در آخرين کنگره به ترتیب آرای کنگره، با اکثربت دو سوم آراء، ترکیب خود را ترمیم کند.

۶-۲-۵- مسئول یا نماینده هر واحد کشوری و مسئول هر گروه کار که عضو شورای هماهنگی نیستند، مشاورین این شورا محسوب شده و در اجلاس آن شرکت می کنند.

۶-۳-۶- شورای هماهنگی از بین اعضای خود سه نفر را به عنوان هیات رئیسه با رای مخفی انتخاب میکند. اعضای هیات رئیسه نمی توانند عضو هیات سیاسی - اجرائی باشند

توضیح: اگر انتخاب ارگان «رشد» در کنگره تصویب شود باید این متن و سایر ارگان های منتخب هماهنگی بند بالا اضافه شود: اعضای هیات رئیسه نمی توانند عضو هیات سیاسی - اجرائی و سایر ارگان های منتخب هماهنگی باشند

۶-۲-۷- وظایف هیئت رئیسه شورای هماهنگی

۶-۲-۱- انتخاب یک نفر از میان اعضای خود به عنوان مسئول،

۶-۲-۲- مدیریت و فراخواندن جلسات شورای هماهنگی

۶-۲-۳- پیگیری و نظارت بر حسن اجرای مصوبات شورای هماهنگی،

۶-۲-۴- فراهم آوردن امکان نظارت شورای هماهنگی بر کارکرد هیات سیاسی - اجرائی.

۶-۲-۵- تهیه گزارش از جلسات شورای هماهنگی و ارسال آن به اعضای «تشکل نوبا».

۶-۲-۶- شورای هماهنگی وظیفه تدارک و فراخواندن کنگره را به عهده دارد.

۶-۳- هیات سیاسی - اجرائی

۶-۳-۱- هیات سیاسی - اجرائی، توسط شورای هماهنگی و از میان اعضای آن انتخاب شده و در فاصله میان اجلاس شورای هماهنگی، در چارچوب برنامه، منشور، اساسنامه، مصوبات کنگره و شورای هماهنگی سیاست وزری می کند.

تبصره: تعداد اعضای هیئت سیاسی اجرائی نباید بیشتر از یک سوم اعضای شورای هماهنگی باشد.

۶-۳-۲- هیات سیاسی - اجرائی هدایت و نظارت بر تشکیلات، انتشارات مرکزی، گروه های کار، امور مالی و نیز تنظیم مناسبات با دیگر احزاب، سازمان ها و نهادها را به عهده دارد.

۶-۳-۳- شمار اعضای هیات سیاسی - اجرائی را شورای هماهنگی تعیین میکند.

۶-۴- واحد های پایه

۶-۴- واحد های محلی «بیشنهد آلمانیو»

توضیح: با توجه به نامی که در کنگره شخص می شود در تمامی این بخش نام نیز تطبیق داده خواهد شد.

۶-۴-۱- واحد های پایه برای سازماندهی و پیشبرد فعالیت ها در هر محل، توسط اعضای «تشکل نوبا» و به شکل داوطلبانه ایجاد می شوند.

۶-۴-۲- واحدهایپایه در تصمیم گیری ها و روش کار خویش در چارچوب منشور، اساسنامه و مصوبات کنگره و شورای هماهنگی (و هیئت سیاسی اجرائی «بیشنهد آلمانیو») خود مختارند.

۶-۴-۳- حد نصاب تشکیل بک واحد پایه سه نفر است.

۴-۳-۶- واحد های پایه از میان اعضای خود یک نفر را بعنوان مستول و رابط با ارگان های بالاتر انتخاب می کنند.

۵-۴- واحد های پایه، آئین نامه داخلی خود را تدوین می کنند و گزارش فعالیت های خود را برای اطلاع رسانی و یا بازتاب در مطبوعات سازمانی، در اختیار ارگان های بالاتر قرار می دهند.

۶-۵- گروههای کار

۱-۶-۵- گروه های کار به پیشنهاد هیأت سیاسی - اجرایی و یا شورای هماهنگی تشکیل شده و به ارگان منتخب خود پاسخگو می باشند.

۲-۶-۵- ارگان های منتخب موظف هستند ملزومات کافی برای پیشبرد وظایف این گروه ها را نامین کنند.

۳-۶-۵- گروه های کار از میان اعضای خود یک نفر را بعنوان مستول و رابط انتخاب می کنند.

۴-۶-۵- گروه های کار در صورت نیاز آئین نامه داخلی خود را تدوین می کنند و گزارش فعالیت های خود را برای اطلاع رسانی و یا بازتاب در مطبوعات سازمانی، در اختیار هیأت سیاسی اجرایی قرار می دهند.

نهاد «رشد» اضافه شود و اعضای آن در کنگره انتخاب شوند «بیشنهاد آلتربناتیو»

وضیح: در صورتیکه انتخاب نهاد «رشد» در کنگره تصویب نشود، باید آلتربناتیو در مورد بند ۲-۰۵ در نظر گرفته شود.

۶-۶- نهاد رسیدگی به شکایات و داوری «رشد»

۱-۶-۶- نهاد رسیدگی به شکایات و داوری «رشد»، در کنگره انتخاب می شود.

۲-۶-۶- شمار اعضای این نهاد را کنگره تعیین میکند.

۳-۶-۶- «رشد» برای رسیدگی و داوری پیرامون شکایات کتبی اعضای «تشکل نوبای» از یکدیگر، اعضا از ارگان ها و بالعکس و شکایت ارگان ها از یکدیگر، به شرط آنگه مبنای دعوی و شکایت، فعالیت و زندگی تشکیلاتی باشد، تشکیل می گردد.

۴-۶-۶- داوری «رشد» برای همه اعضا و ارگان های سازمان از اعتبار برخوردار بوده و لازم الاجراست. تنها کنگره حق تجدیدنظر در مورد قضاؤت «رشد» را دارد.

۷- گرایشن و فراکسیون

۱- گرایش و یا فراکسیون گروهی از اعضای «تشکل نوبای» را دربر می گیرند که دستکم در یکی از عرصه های مسائل دیدگاهی، برنامه ای و یا سیاسیبا یکدیگر اشتراک نظر دارند.

۲- گرایش میتواند حتی حول یک موضوع و برای مدت کوتاهی بوجود آید.

۳- گرایش ها و فراکسیون های سیاسی در نشر و بیان نظرات و مباحث خود، از حقوق برابر برخوردارند.

۷-۴-۳- فرaksiyon دارای پلاتفرم، نام و هویت جمعی بوده و سازمانیافته است.
۷-۴-۱- تشکیل فرaksiyon برایه پلاتفرم کتبی بوده و توسط شورای هماهنگی رسمیت می یابد.

۷-۴-۲- فرaksiyon را برای ایجاد ارتباط و هماهنگی به شورای هماهنگی معرفی میکند
۷-۴-۳- موارین حاکم بر مناسبات درونی فرaksiyon همان موازینی است که در این اساسنامه آمده اند.

۷-۴-۴- فرaksiyon بخشی از «تشکل نوبای» است.
۷-۴-۵- فرaksiyon می تواند از امکانات «تشکل نوبای»، برای تبلیغ علی نظرات خود استفاده کند.

۷-۴-۶- فعالیت فرaksiyon ها علی و شفاف است و دیگر اعضا می توانند در جلسات آنان شرکت کنند.
۷-۴-۷- فرaksiyon ها مجاز به اتحاد با نیروهای سیاسی منفرد و مشکل نیستند.
۷-۴-۸- جنابه فعالیت سیاسی یک فرaksiyon مغایر با اساسنامهای بعد از یکبار تذکر، فعالیت سیاسی آن فرaksiyon توسط شورای هماهنگی مغلق خواهد شد. تصمیم نهایی در این موارد با کنگره است.

۷-۴-۹- فرaksiyon حق دریافت حق عضویت جداگانه را ندارد، اما صندوق مرکزی موظف است هزینه های فرaksiyon را در حد توان تامین کند.

۷-۴-۱۰- فرaksiyon مجاز نیست ارگان و رسانه مستقل از «تشکل نوبای» داشته باشد.

۸- بخش مالی

۸-۱- هزینه های مالی «تشکل نوبای» از طریق حق عضویت و کمکهای مالی اعضا و دوستداران تامین می شود.

۸-۲- شورای هماهنگی موظف است که گزارش مالی حساب رسی شده را به کنگره ارائه دهد.

۹- انحلال «تشکل نوبای»

۹-۱- انحلال «تشکل نوبای» بارای موافق حداقل هفتاد و پنج درصد اعضای آن امکانپذیر است.
این اساسنامه با ۹ فصل و ... بند و ... تبصره تاریخ... در کنگره بنیانگذار با... آرای کنگره به تصویب رسید.

ضمیمه:

رفقای عزیز گروه کار اساسنامه

سلام

لطفاً دو پیشنهاد من را که نپذیرفته اید، برای تصمیم گیری در اختیار کنگره بگذارید:

۱- پیشنهاد اول: حزبیت اصل مقدم عمومی در روابط درونی "تشکل نوبای" است.
۲- پیشنهاد دوم: هر عضو حق دارد مطابق وحدانیات خود، ولو در مغایرت با اصل مقدم حزبیت عمل کند.

با احترام

صمد

گزارش گروه کار موضع‌گیری پیرامون سند سیاسی به کنگره

سند سیاسی توسط گروه کار موضع‌گیری و با همکاری عده‌ای از رفقا تهیه شده است. در گروه کار ابتدا بحث و گفتگو روی نگاه به سند سیاسی، محورهای سند و مضمای آن صورت گرفت و توافق حاصل گردید. پیشنهاد این بود که تهیه سند سیاسی به جهت تحولات سیاسی عقب بیافتد. سند سیاسی بعد از خیزش اعتراضی مردم نوشته شد.

در گروه کار روی سند سیاسی کار شد و پیشنهادها وارد متن گردید. سند در دفترچه کنگره و در سایت به پیش، کارآنلاین، عصرنو و اخبار روز منتشر شده است و در جلسه عمومی سه جریان به بحث و گفتگو گذاشته شده است. بعد از انتشار تعدادی پیشنهاد ارائه گردید و نقدی هم انتشار یافت. گروه کار دوباره روی سند کار کرد. اکنون متن نهائی در اختیار شماست.

پیشنهادهایی که پذیرفته نشده و یا در گروه برسر آن نظر یکسانی وجود ندارد، در زیر سند سیاسی امده است.

گروه کار موضع‌گیری سیاسی

۲۰ مارس ۱۷

اوپرای سیاسی کشور و سیاست‌های ما

اوپرای سیاسی کشور

جمهوری اسلامی با بحران‌ها و شکاف‌های اجتماعی متعدد و حادی رویرو است. بحران‌های مزمن آن استمرار یافته و شکاف‌های اجتماعی فعال شده‌اند. جمهوری اسلامی با بحران مشروعیت، بحران کارآمدی، بحران ایدئولوژیک و رهبری و چالش جریان‌های درون خود مواجه است. اکثر منابع اقتدار جمهوری اسلامی در وضعیت بحرانی قرار دارد. این حکومت در اساس با تکیه به ارگان‌های نظامی، امنیتی - اطلاعاتی، تبلیغاتی، پایگاه محدود اجتماعی و درآمد نفت به سلطه خود ادامه می‌دهد. وضعیت جمهوری اسلامی نایابدار و شکننده‌تر شده و نارضایتی مردم از حکومت گسترده‌تر گشته و کشور وارد فرآیند بحران سیاسی گردیده است.

خیزش اعتراضی مردم در دی‌ماه ۹۶ تجلی همین شرایط بحرانی بود. خیزشی که صحنه سیاسی کشور را دگرگون کرد. خیزش مردم بدون رهبری با ابتکار اقدام جمعی اما مستقل در بیش از ۸۰ شهر کشور شکل گرفت. شبکه‌های اجتماعی و تلفن‌های هوشمند در گسترش اعتراضات مردم به خصوص در روزهای اول نقش مهم داشتند. خیزش مردم مطالبات اقتصادی را به سطح سیاسی کشاند و آزادی را با عدالت اجتماعی پیوند زد. اعتراضات مردم علیه جمهوری اسلامی، روحانیت، ولایت فقیه، علی خامنه‌ای و حسن روحانی بود. بنا به آمارهای رسمی ۷۵ درصد مردم از وضع موجود ناراضی‌اند، به جمهوری اسلامی بی‌اعتمادند و خواهان تغییر وضعیت موجودند.

کشور ما با ابرچالش‌های متعددی در حوزه اقتصادی رویرو است: رکود اقتصادی و بحران واحدهای تولیدی، بحران منابع آب کشور، مسائل محیط زیست، فقر، بیکاری، شکاف طبقاتی، ورشستگی صندوق‌های

بازنشستگی، نظام بانکی، کسری عظیم بودجه دولت و حجم عظیم دستگاه دولتی. وضعیت زندگی گروه‌های وسیعی از مردم به وزیر کارگران و مزدیگران براثر بحران اقتصادی و سیاست‌های نولیبرالی دولت روحانی وخیم‌تر شده، لایه‌های میانی جامعه تجزیه شده و گروه‌های وسیعی از آن‌ها به سوی لایه‌های پائین سوق یافته و بر حجم تهدیدستان کشور افزوده شده است. لایه نازکی از جامعه به ثروت‌های افسانه‌ای دست یافته، فاصله فقر و ثروت به شدت رو به افزایش گذاشته و شکاف طبقاتی عمق بی‌سابقه‌ای پیدا کرده است. جمهوری اسلامی نمی‌تواند بحران اقتصادی غلبه کند. غلبه بر بحران اقتصادی در کشور ما در گرو تغییر ساختار سیاسی کشور است. اقتصاد باشته آشیل جمهوری اسلامی است.

وضعیت سیاسی کشور ما در حال حاضر از چالش‌های منطقه متأثر است. خاورمیانه به کانون چالش و رقابت قدرت‌های جهانی و منطقه‌ای تبدیل شده است. جمهوری اسلامی تحت فشار شدید در سطح منطقه و جهان قرار دارد. از یکسو سیاست‌های توسعه طلبانه و ماجراجویانه جمهوری اسلامی در منطقه و دشمنی دیرینه آن با اسرائیل و امریکا و از سوی دیگر سیاست‌های خصم‌مانه دولت امریکا، اسرائیل و عربستان سعودی نسبت به جمهوری اسلامی، کشور ما را با خطرات بزرگی مواجه ساخته است. خطر رودرئی، روزیروز افزایش می‌باید.

تدامون و تشدید تحریم‌های اقتصادی توسط دولت امریکا بر اقتصاد کشور نایرات مخربی گذاشته است. تمکر آمریکا بر روی برنامه موشکی جمهوری اسلامی و تمایل ضمی اروپا به بازگردان چنین بروندۀ‌ای، می‌تواند گشایش محدود بعد از برجام را کاملاً منتفي سازد. فشارهای منطقه‌ای و بین‌المللی همراه با تحریم‌های اقتصادی به عنوان یک پارامتر مهم، بحران‌های داخل کشور را تشدید و بر شکنندگی جمهوری اسلامی و نایابداری آن می‌افزاید.

جمهوری اسلامی سد راه هر نوع تغییر مثبت بنیادین در کشور ماست و به جهت ساختار و ترکیب قدرت حاکم و عملکرد مخرب خود طی چهار دهه گذشته، با وضعیت بن‌بست مواجه است. ساختار سیاسی - حقوقی جمهوری اسلامی راه اصلاحات را مسدود کرده است. برونت رفت از وضعیت بحرانی کشور و خروج از بن‌بست، مستلزم تغییرات اساسی در ساختارهای سیاسی و تغییر قانون اساسی است. اما بلوک قدرت به رهبری علی خامنه‌ای تن دادن به تغییر و رفرم را پایان کار خود می‌بیند و هم‌جان به مشت آهنهای متولسل می‌شود. تداوم وضع وجود، بحران‌های کنونی حکومت را تشدید کرده و می‌تواند به فریباشی آن بیانجامد.

رویکرد ما در شرایط کنونی از یکسو ارائه طرح سیاسی برای گذار به دموکراسی با حداقل هزینه و از سوی دیگر ارائه سیاست‌های عملی برای زمینه‌سازی چنین گذاری است.

سیاست‌های ما

گذار به دموکراسی و طرح پیشنهادی ما

- گفتمان گذار از جمهوری اسلامی و دستیابی به دموکراسی با توجه به بحران سیاسی کشور، جای خود را در صحنه سیاسی کشور باز کرده است. ضروری است نیروهای آزادبخواه و دموکرات برای مدیریت گذار دموکراتیک طرح و برنامه داشته باشند. برای گذار از جمهوری اسلامی به دموکراسی با حداقل هزینه، جلوگیری از فروباشی کشور و جنگ داخلی، ارائه طرح سیاسی و همکاری و اتحاد نیروهای جمهوربخواه، دموکرات و سکولار و بیوند یافتن آن با خیش اعتراضی مردم تلاش می‌کنیم. برای گذار به دموکراسی لازم است نیروهای سیاسی کشور روی پرنسیپ‌های دموکراتیک، برگزاری مجلس موسسان برای تدوین قانون اساسی و قضاوت صندوق رای توافق کنند.

- گذار به دموکراسی به انکای جنبش فراگیر و نیرومند و نافرمانی گسترشده ممکن است. سیاست ما تقویت خیزش اعتراضی مردم، پیوند خوردن آن با سایر جنبش‌های اجتماعی و فراویاندن آن به جنبش سراسری و قدرتمند است. تغییر در ساختارهای سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی مستلزم پیوند خوردن خیزش تهدیدستان با طبقه کارگر و طبقه متوسط جدید و اعتصابات سراسری کارگران، معلمات و کارمندان با اعتراضات خیابانی است. ما برای تحقق چنین پیوندی تلاش می‌کنیم.

- دحالت دولت‌های خارجی برای تغییر رژیم ایران، همانند عراق می‌تواند به جنگ داخلی و جان گرفتن جریانی مثل داعش بر بستر زمینه‌های مساعد منجر گردد. آزادی و دموکراسی از خارج توسط دولت‌های دیگر و با تحریم‌های فلجه‌کننده در کشور ما پا نمی‌گیرد. دموکراسی امری درون را و هم از این‌جا گیری‌ی جمهوری اسلامی با جمهوری دمکراتیک و سکولار، کار مردم ایران است و با انکاء به نیروها و نهادهای دمکراتیک می‌تواند تحقق یابد. ما مخالف آلتربناتیوساری توسط دولت‌های خارجی و انکاء ایوبیسیون به آن ها برای گذار از جمهوری اسلامی به دموکراسی هستیم.

- خیزش اعتراضی مردم در دی ماه گذشته عمیقاً خصلت طبقاتی داشت. این خیزش بار دیگر نشان داد که پیوند کار، نان و آزادی ضرورت امروز جامعه ما است و می‌تواند به یک جریان و گفتمان نیرومند تبدیل شود و چپ دموکرات و سوسیالیست باورمند به پیوند آزادی و عدالت اجتماعی در آن قویاً نقش ایفاء کند. از این رو حضور متشكل چپ دموکرات و سوسیالیست در صحنه سیاسی کشور به امر تاخیرناذیر تبدیل شده است. ما بر تقویت حضور چپ در صحنه سیاسی کشور و در این راستا بر همکاری و اتحاد نیروهای چپ کشورمان تاکید داریم.

تمرکز مبارزه علیه ولايت فقيه

قدرت سیاسی در جمهوری اسلامی عمدتاً در دست ولی‌فقیه و بیت‌وى، نظامی - امنیتی‌ها، روحانیون حکومتی و راست افراطی متمرکز شده است که در راس آن ولی‌فقیه قرار دارد. این بلوک مانع اصلی تغییر سیاست‌های کشور در عرصه داخلی و خارجی است. در گذار از استیداد به دموکراسی، سمت اصلی مبارزه ما علیه بلوک قدرت و در راس آن ولی‌فقیه و ساختار سیاسی مبتنی بر ولايت فقيه است.

در باره اصلاح طلبان

موقعیت اصلاح طلبان حکومتی به جهت اتخاذ مواضع محافظه‌کارانه طی سال‌های گذشته، حمایت یک جانیه از حسن روحانی و موضع‌گیری مقابله‌جویانه گروهی از آن‌ها با خیزش اعتراضی مردم از یکسو و از سوی دیگر به خاطر بن‌بست راهبرد اصلاح طلبان، حفظ و بسط موقعیت خود در جمهوری اسلامی است. کاسته شده است. رویکرد بخشی از اصلاح طلبان، حفظ و بسط موقعیت خود در جمهوری اسلامی است. اصلاح طلبان حکومتی روند تجزیه میان محافظه‌کاری و تحول طلبی را طی می‌کنند. موضع ما در مورد این جریان نقد نگاه و مواضع آن‌ها است. ما از روند تجزیه در صفوف اصلاح طلبان به سود تحول طلبی استقبال می‌کنیم.

آزادی‌های سیاسی

ما خواهان تامین و تضمین آزادی بیان، اندیشه، مطبوعات، گردش آزادانه اطلاعات و اجتماعات هستیم و از مبارزه نویسنده‌گان، هنرمندان و روزنامه‌نگاران علیه سانسور دفاع می‌کنیم.

فساد و رانتخواری در رژیم جمهوری اسلامی ساختاری است. مبارزه علیه رانتخواری و فساد نیازمند شفاف ساری فعالیت‌های اقتصادی، رسانه‌های آزاد و فراهم آوردن امکان نظارت رسانه‌ها و اتحادیه‌ها، مجامع صنفی و سازمان‌های غیردولتی بر فعالیت‌های اقتصادی حکومت و مسئولان آن است. اما استبداد حاکم همه این منافذ را بسته است.

دفاع از جنبش کارگری و مزدیگران

ما همراه و پشتیبان مبارزات کارگران برای قابوی شناختن سندیکاهای و اتحادیه‌های مستقل کارگران، افزایش و پرداخت به موقع دستمزد کارگران، شمولیت یافتن قانون کار به همه کارگران، ممنوعیت کار کودکان و لغو قرادادهای موقت در مشاغلی که ماهیت مستمر دارند، ایجاد اشتغال، قرار گرفتن همه کارگران تحت پوشش نامین اجتماعی و آزادی کارگران زندانی هستیم، ما از مطالبات و مبارزات آموزگاران، بازنیستگان، کارمندان و برستاران حمایت می‌کنیم.

مبارزه با تبعیض جنسیتی

ما علیه قوانین ضدزن، تبعیض جنسیتی جمهوری اسلامی و فرهنگ مردسالاری و برای تأمین برابر حقوقی زنان با مردان تلاش می‌کنیم. مبارزه زنان علیه حجاب اجباری وارد فاز نوینی شده است. ما پشتیبان این حرکت و جنبش زنان هستیم.

حمایت از مبارزات دانشجویان

هنوز اختناق برفضای دانشگاه‌های کشور حاکم است. ما خواهان تأمین استقلال دانشگاه‌ها و باز شدن فضا برای فعالیت‌های صنفی و سیاسی در دانشگاه‌ها و تشکیل نهادهای صنفی و مدنی هستیم و از مبارزات دانشجویان برای تأمین آزادی، عدالت اجتماعی و استقرار دمکراسی در کشور حمایت می‌کنیم.

و خامت وضع محیط زیست

وضعیت محیط زیست در کشور ما به شدت وخیم و بحران خشکسالی و کم‌آبی فاجعه‌بار شده است. لازم است با تدوین مقررات لازم و انجام اقدامات ضرور جلوی آلودگی هوا، نایودی حنگل‌ها و مراتع، خشک شدن تالاب‌ها و دریاچه‌ها گرفته شود. استفاده بهینه از انرژی و کاهش پخش مواد آلوده‌زا و بر پایه استانداردهای زیست محیطی تشویق و برنامه‌ریزی گردد.

علیه تبعیض ملی، قومی و مذهبی

حقوق ملیت‌ها، اقوام و اقلیت‌های مذهبی در جمهوری اسلامی به شدت نقض می‌شود. ما بر تأمین حقوق ملی، قومی و برابر حقوقی شهروندان بدون در نظر گرفتن تفاوت‌های ملی، قومی، زبانی، مذهبی و شیوه‌های زندگی فردی هستیم و بر عدم تمرکز و ضرورت اداره امور هر منطقه به دست ساکنان آن و آموزش به زبان مادری تاکید داریم. تبعیض مذهبی علیه سنتی‌ها، بیهای‌ها، دراویش، مسیحی‌ها و یهودی‌ها و... باید بی درنگ متوقف شود.

علیه سیاست‌های جنگ طلبانه و توسعه طلبانه در منطقه

- مخالف سیاست‌های جنگ طلبانه دولت امریکا، اسرائیل و عربستان در خاورمیانه هستیم و از گفتگو و مذاکره برای پایان دادن به جنگ، استقرار صلح و ثبات در منطقه، از شکل‌گیری منطقه عاری از سلاح‌های هسته‌ای و شیمیائی، از تامین حقوق بشر، دمکراتیزاسیون و سکولاریزه کردن ساختارهای سیاسی و اجتماعی، همکاری‌های اقتصادی و سمت‌گیری برای ایجاد بازار مشترک و بهره‌گیری از ثروت نفت در خدمت رشد اقتصادی، رفاه و عدالت اجتماعی با درنظرداشت حفظ محیط زیست دفاع می‌کنیم.
- جمهوری اسلامی با حضور نظامی و مداخله در کشورهای منطقه، به ویژه در سوریه، هزینه سنگینی را بر میهن ما تحمیل کرده است. اصرار سران رژیم بر تداوم این حضور در شرایط پرمخاطره منطقه، کشور ما را با مخاطرات بیشتری مواجه خواهد ساخت. ما خواهان پایان دادن به مشی ماجراجویانه، صدور "انقلاب اسلامی"، سیاست‌های تنفس‌زا و توسعه طلبانه جمهوری اسلامی در منطقه و خروج جمهوری اسلامی از عراق، یمن و به ویژه سوریه هستیم. منافع ملی ما در گرو تامین صلح در منطقه است. ما نیروهای آزادیخواه کشور را برای اعمال فشار به رژیم ایران برای خروج از این کشورها فرا می‌خوانیم.

نظرات و پیشنهادها

۱. در مورد رفراندوم نظرات متفاوتی در گروه کار موضع‌گیری سیاسی وجود دارد. نظری تأکید دارد که در بخش سیاست‌های ما در بند "گذار به دموکراسی و طرح پیشنهادی ما" رفراندوم برای تعییر قانون اساسی به عنوان طرح پیشنهادی ما گنجانده شود. نظر دیگر موافق آن نیست. پیشنهاد ارائه شده: "طرح پیشنهادی ما برگزاری رفراندوم برای تعییر قانون اساسی و تشکیل مجلس موسسان است".

۲. در موضوع "علیه تبعیض ملی، قومی و مذهبی" - پیشنهاد شده است که به جای "مورد آموزش به زبان مادری" نوشته شود: "آموزش زبان مادری".
کنگره بنیانگذار